

VESLANJE ROWING

GODINA X
BROJ 10

LISTOPAD 2001
OCTOBER 2001

Po drugi puta prvaci Dalmacija kupa, HVK Kaštela, 2000. i 2001. godina

Ma gledajte ove ponosne «mladiće» Ivančića, Barišića, Bajla, Cvitanića. Dica se muče a oni dobivaju pehare od Jurja Gamulina.

Prof. Ivana Bučan, predsjednica školske udruge «Lijepa naša» svojim učenicima koji su nastupili za Kaštela i s Joškom Berketom.

Tri najzaslužnija u uspjeh Kaštela. Lijevo Damir Barišić, sredina Joško Berket a desno Marinko Kovačev.

Glavna logističarka HVK Kaštela, gđa Katina Kamenjarin (judi nisan jan ja za ovo, meni kuhača više pasa, nego veslo).

Gradonačelnik Ante Sanader daje prigodni dar Igoru Čulinu, treneru hrvatske reprezentacije.

Kapetan (ne bojnog broda) nego duge plovidbe Damjan Berket prvi je svojim najmlađim Kaštelanima dijelio medalje.

A šampanjac su dobili Zadrani za ekipnu pobjedu kod seniora. Dar im je poklonila dr. Lucija Čikeš, ravnateljica centra «Mir».

Od pet pet ujutro, još u mraku logistika je počela pripremati ribu za sve sudionike regate.

VESLANJE - ČASOPIS HRVATSKOG VESLAČKOG SAVEZA
D AVIRON - MAGAZIN DE LA FEDERATION CROATE D AVIRON
ROWING - JOURNAL OF THE CROATIA ROWING FEDERATION
RUDERN - ZEITSCHRIFT DES CROATISCHE RUDERNVERBANDES
CANOTTAGGIO - PERIODICO DELLA FEDERAZIONE CROATA DI CANOTTAGGIO

GODIŠTE 10
VOLUME 10

LISTOPAD
OCTOBER

BROJ 10 (87)
NUMBER 10 (87)

KAZALO – KONTENT

KAŠTELANI SU NAJBOLJI.....	4
MURTER 2001	7
VREMENSKE PROGNOZE I OMJERI ZA OLIMPIJSKI CIKLUS 2004	9
HRVATSKA KUĆA U DUISBURGU	10
6 th FISA JUNIOR COUCHES CONFERENCE	11
MEDITERANSKE IGRE U TUNISU	12
JOŠ MALO I U USA IMAMO OSMERAC	16
MEDALJA POBJEGLA ZA SAMO 17 STOTINKE	17
JEDNO JUTRO U VESLAONI MORNARA	18
GUSAR – GORAN	19
ZLATO NAM JE IZMAKLO JER.....	20
KAKO JE GRAHN PROGNOZIRAO NASTUPE OSMERACA U LUZERNU	22
VIJESTI S RUBA VESLAČKE STAZE	24
EURO MASTERS REGATTA 2001	25
CRTICE IZ VESLAČKE POVIJESTI	26

24. 6. 1603. Zabilježena prva veslačka regata u Hrvatskoj u gradu Korčuli
 7. 5. 1825. U Splitu održana regata Sv.Dujma koja se s prekidima održava do danas
 9. 6. 1872. Osnovano «Prvo hrvatsko veslačko i ribarsko društvo» u Zagrebu
 1892. Veslački klub iz Zadra,Pule,Poreča,Izole i trsta kao članice Jadranskog saveza iz Austrougarske osnivači su FISA-e u Torinu.
 4. 11. 1939 Osnovan je Hrvatski veslački savez u Zagrebu.
 29. 7. 1940. Održano je prvo Prvenstvo Hrvatske u veslanju
 11. 5. 1952. Osnovan Veslački savez Slavonije
 6. 1952. Osnovan Veslački savez Zagreba
 2. 7. 1952. Osnovan Veslački savez Dalmacije
 7. 1992. Izašao prvi broj «Veslanja»

Veslanje / D Aviron / Rowing / Rudern / Canottaggio
 Časopis Hrvatskog veslačkog saveza / Journal of the Croatia Rowing Federation
 Glavni urednik / Editor – in – chief : Rudolf Starić
 Osnivač / Founder : Veslački klub Croatia / Rowing Club Croatia
 Urednički odbor / Editorial Boards : Zoran Emeršić, Zdravko Gajšak, Juraj Gamulin, Damir Marković, Boris Polić, Milivoj Slapničar, Rudolf Starić, Srećko Šuk, Igor Velimirović
 Stručni savjetnik / Expert adviser : prof. Srećko Šuk
 Adresa uredništva / Editorial Office : Rudolf Starić, 10020 Zagreb, Remetinec, Lanište 14 b, Hrvatska / Croatia, Telefon 01/ 6141- 589 ili 091 / 567 - 5207
 Rukopisi i fotografije se ne vraćaju

Prva stranica : 1. Šime Sučić, Goran Ivanišević, Duško Krstulović, Srdan Ivanišević, Nikša Braškić, Juraj Gamulin i Srdan-Zuza Vranković pred Gusarevim domom prigodom doniranja Ivaniševića Gusarusa triškolska čamca, skifa. 2. Goran Ivanišević, najbolji tenisač kojeg je Hrvatska ikada imala simbolično pozdravlja trenera Srdan-Zuzu Vrankovićem čiji će kadeti veslati na doniranim skifovima. 3. Milan Bandić, gradonačelnik Zagreba posjetio je s Josom Čorkom Veslački savez Zagreba na Jarunu, gdje su ih dočekali veslački djelatnici na čelu s Branimirom Bašićem i Zdravkom gajšakom, predsjednikom i tajnikom ZVS-a te reprezentativci Petriško, Kušurin i Čuljak. 4. Proslavljeni teniski as Goran Ivanišević razgovara s predsjednikom kluba Gusar, Duškom Krstulovićem. 5. Milan bandić, gradonačelnik Zagreba izlistava «Veslanje», zanimajući se za pojedinosti iz veslanja a Zdravko Gajšak i branim Bašić mu objašnjavaju. 6. primanje zagrebačkog dijela našeg srebrnog osmerca u Zagrebačkom športskom savezu. Čestike Silviju Petrišku, Krešimiru Čuljku, Tomislavu Smoljanoviću, Oliver martinovu i treneru Nikoli Braliću uputio je Ante Vrdoljak, predsjednik i tajnik Ivan Stošić-Biočić. Tom prigodom «srebrni» su dobili prigodne darove.

Nastale neriješene probleme treba riješavati a ... ne sakrivati pod tepih ?????

Pred mjesec dana u posljednjem broju «Veslanja2 upravo na ovoj stranici stavili smo tekst Josipa Kostelića u svezi četverca s kormilarom. Koliko je prašine oko tog slučaja dignuto od HTV-a do veslačkih krugova nije potrebno spomenuti. Nekoliko mjeseci ranije spomenuli smo da raspodjela nagrade za trenere dobivenih kao nagrada za uspjehe na olimpijskim igrama u Sidneju još nije rasišćeno. Obveze ranijeg tajnika HVS-a i direktora reprezentacije Srećka Šuka prema HOO još nisu riješene koliko nam je poznato. Problem tajnika u HVS-u još nije riješen iako je prošlo već skoro godinu dana od izbora. Još se vuku repovi s prošlogodišnjeg svjetskog u Zagrebu

Ovim tekstom ne proziva se nitko ali neke stvari treba definitivno riješiti, jer stvara se kriva prosudba da ništa ne valja i da opet ide sve po starom. Novi ljudi , nova metla ali prašine će uvijek biti. Osim toga ne možemo glavu turati kao nojevi u pijesak. Stvari treba staviti na svoje mjesto, jer jedino tako ide se naprijed.

Kaštelani su najbolji, Kaštelani su najnajbolji

ČETVRTA VESLAČKA REGATA ZA DALMACIJA KUP

Kaštelani najuspješniji

Veslači Kaštela iz Kaštel Kambelovca pobjedom u četvrtoj regati potvrdili su pobjedu na Dalmacija kupu. Kaštelani su na svojoj stazi (uzorni organizatori ovog natjecanja) sakupili su 16 bodova više od glavnih konkurenata veslača splitskog Gusara, dok su se na treće mjesto plasirali veslači šibenske Krke. Isti plasman je i na kraju natjecanja za Dalmacija kup.

Ukupni poredak za Dalmacija kup: 1. Kaštela 699, 2. Gusar 662, 3. Krka 602, 4. Neptun 500, 5. Momar 404, 6. Jadran 385, 7. Neretv. Gusar 190, 8. Tisno 166, 9. Ošjak 144, 10. Biokovo 120, 11. Jelsa 104 boda.

Ovaj tekst izvadili smo iz prošlogodišnje «Slobodne Dalmacije» podsjetivši čitatelje, što se događalo godinu ranije. Sve se znalo u srpnju kad je završila posljednja regata u Kaštel Kambelovcu. Prvi puta u povijesti svojeg postojanja HVK Kaštela osvojili su Dalmacija kup.

Svi su tada pretpostavljali da je to slučajnost, drugi su tvrdili da ne valja sustav bodovanja, treći su najavljivali, vidjet ćemo se naredne godine, četvrti su rekli da je to «kupu» od natjecanja. Međutim kako god to neki objašnjavali ili se podsmejhivali, činjenica je da nema ovog kupa, dalmatinsko veslanje bilo bi barem dvostruko nazadnije. Osim toga Veslački savez Dalmacije usprkos poteškoćama nije odustao od takve vrste natjecanja, znajući što znači neizvjesnost do kraja održavanja kupa. Da je to istina potvrđuje i ovogodišnji Dalmacija kup gdje se do posljednje regate nije moglo sa sigurnošću tvrditi tko će biti pobjednik. Međutim najbitnije je, da ovo najmasovnije i najbolje organizirano natjecanje u Dalmaciji obuhvaća sve kategorije od kadeta do seniora, a najzanimljivije su discipline za mlađe kategorije. Uvijek na tim regatama pojave se novi nadareni veslači o kojima će se pričati. I zato je Dalmacija kup neispravo vjerojatno posebno mladih veslača i veslačica.

Zanimljivo je, da su i u Zagrebu razmišljali uvesti nešto slično, ali od toga ništa. Čak se razmišljalo o Croatia kupu a natjecanje bi obuhvatilo cijelu Hrvatsku, ali nije bilo snage u «rukama» veslačkih djelatnika, jer kup natjecanja ipak su viša razina organiziranja. Da ovakva natjecanja imaju svoju draž nije ništa čudno što su zagrebački treneri pokrenuli kadetsku ligu s 10 natjecanja, jer mladima trebaju natjecanja.

Međutim vratimo se ovogodišnjem pobjedniku i ovogodišnjim regatama.

Prva regata održana je u spinutskoj luci a u organizaciji Gusar i Momara. Uz sponzore Kaštelani su se pobrinuli za «spizu» za sve veslače. Nakon održanih svih disciplina ekipni pobjednik u svim kategorijama bila su Kaštela. Drugi je bio Gusar zaostavši samo za 9 bodova a treći je bio zadarski Jadran zaostavši «samo 13 bodova iza Kaštela. Drugi su znatnije zaostali i moglo se odmah procijeniti, da na narednim regatama bitku za prvo mjesto mogli bi voditi samo ova tri kluba.

Druga regata održana je u Dubrovniku u Rijeci Dubrovačkoj. Ako je bura na trenutke zasmetala i odgodila natjecanje, regata je završila regularno. Organizatori VK Neptun održao je odlično regatu. I kad

se očekivalo da će eventualno doći do promjena na vrhu, jer je zadarski Jadran došao s vrlo kompletiranim posadama, ali logistika Kaštela znalački je odradila ovu regatu. Promijenilo se je u vrhu i to što su Kaštela čvršće sjela na prvo mjesto, ali na drugo mjesto zasjeo je zadarski Jadran. Gusar je potpuno zakazao i bilo je za pretpostavljati da će se «mrtva» trka između Kaštela i Jadrana rješavati na slijedećoj ili eventualno posljednjoj regati. Zahuktavao se tako kup Dalmacija. Međutim ni među niže rangiranim klubovima događale su se promjene. Dok su zlatnu sredinu držali Krka i Neptun, približio im se velalučki Ošjak, prestigavši Tisno. Šteta što u Dubrovniku nije nastupio Momar, jer bi borba za sredinu tablice bila zanimljivija. Čekalo se što će biti s trećom regatom u Makarskoj i kako će se tamo odvijati okršaji.

Treća regata u organizaciji VK Biokova iz Makarske. Opet odlična organizacija. A nastupili su svi klubovi osim organizaciji VK Biokova iz Makarske. A nastupili su svi klubovi osim Neretvanskog Gusara. Odmah se znalo da će nadmetanja biti tvrda a posebno između Kaštela i zadarskog Jadrana. U isčekivanju što će se dogoditi, Kaštela su napravili nevjerojatan odskok naprijed. Ne samo što su uvjerljivo bili ekipno prvi, s tim brojem bodova čvrsto su zasjeli na prvo mjesto Dalmacija kupa. Jasno Jadran je bio drugi a treće mjesto je osvojila šibenska Krka. Gusar je potpuno «digao» ruke od kupa završivši po njemu na skromnom četvrtom mjestu. Momar se našao u sredini a domaćin Biokovo sakupio je samo dva boda manje od Momara. Međutim i Ošjak je postao sve bolji a probudila se također i Jelsa. Posljednje mjesto i pomalo iznenađujuće «osvojio» je dubrovački Neptun.

Četvrta regata trebala se održati krajem lipnja u Kaštel Kambelovcu. Međutim zbog vjetrova i valova sve je propalo u vodu. I dok je dan ranije more bilo kao ulje a drugi dan stigli svi na feštu, morali su se vratiti kući neobavljenog posla. Neodržana regata ostala je u sjećanju što su Kaštelani kao dobri domaćini nahranili izgladnjele veslače i veslačice od Zadra do Dubrovnika. I odlučeno je da se odgođena regata održi 15. rujna opet na istom mjestu. I tako ostalo je pitanje tko će biti pobjednik. Kaštelani su se pripremali za slavlje ali slavlje je moralo biti odgođeno za dva i pol mjeseca ili. Možda dođe do nenadanog preokreta..

Odlučujuća četvrta regata Dalmacija kupa 15. rujna nije održana zbog.....

I svi smo željno iščekivali tu subotu, jer tog dana konačno će se znati pobjednik kupa. Ali, vrijeme se naglo pogoršalo i umjesto Mihojskog ljeta, toplog vremena i morskih bonaca navukle se i namrštile oblaci na nebu i sve je mirisalo na loše vrijeme. Prognoze meteorologa bile su «katastrofične». Duboko ciklona prelijeva se preko Alpa i zahvatit će našu zemlju (uzduž i poprijeko) s kišom i vjetrom a na moru jaki jugo. I tada su proradili telefoni i mobiteli Split, Zadar, Dubrovnik, Kaštela, Jelsa, Vela Luka, Biokovo, Gusar, Momar, Tisno, Šibenik.... Svi su nezadovoljni ali protiv više sile se ne može. Odgađa se regata... regata se odgađa. Kad će konačno završiti ta neizvjesnost ? I odluka je konačno pala...drugu subotu na istom mjestu , Kaštel Kambelovcu.

USPOREDNI ZAVRŠNI REZULTATI DALMACIJA KUPA 2000/2001

Red.broj	2000.	2001.
1.	Kaštela 699	Kaštela 618
2.	Gusar 662	Jadran 574
3.	Krka 602	Gusar 401
4.	Neptun 500	Krka 283
5.	Momar 404	Ošjak 217
6.	Jadran 385	Momar 203
7.	Nertv.Gusar 190	Neptun 189
8.	Tisno 166	Biokovo 161
9.	Ošjak 144	Tisno 158
10.	Biokovo 120	Jelsa 88
11.	Jelsa 104	Nertv.Gusar 0

Napomena: Sustav bodovanja je izmjenjen od prošle godine

Drugo jutro u Splitu u Gusara čekamo pobjednika Wimbeldona Goran Ivaniševića i njegovog oca Srđana, koji će uručiti tri školska čamca kao pomoć Gusarevoj mladeži. Šećemo uz Gusarevu «rivu» Duško Krstulović, Juraj Gamulin, Nikša Braškić i ja (Rudolf Starić) gledamo nebo iznad Kozjaka. Mračno olujno, južina a Kaštelanski zaljev.... ? Da se može šetati po površini mora, okliznuli bi se kao na ledu. Površina od ulja, izgledala bi hrapavija nego bonaca koja se prostire od uvala Špinut do suprotnog Kaštel Kambelovca. Kršimo ruke, ljutimo se na meteorologe, sliježemo ramenima, nemoćni smo.

Predsjednik kluba Marinko Kovačević između trenera T. Banovića i Damira Barišića s osvojenim pokalima za ekipe s 4. regate Dalmacija kupa.

- Evo kad slušaš meteorologe – kaže Gaga (Gamulin) i zove Kambelovac. Javlja se Damir Barišić i potvrđuje da ovakve bonace već odavno nije bilo. Prošlo je podne a bonaca i dalje. I tako čekamo narednu subotu, vjerojatno odlučujuću. U više ništa ne vjerujemo, međutim ona stara narodna kaže : Treći puta i Bog pomaže.

Odlučujuća regata nakon dvije odgode i skoro 90 dana neizvjesnosti ipak je održana, 22. rujna.

Vrijeme se smilovalo , sve je krenulo kako «triba». Dan ranije malo se veselilo do kasno u noć a ujutro sve je bilo spremno za start u 9 «uri». I krenule su disciplina za disciplinom. Prema službenom izvješću zajnika VSD-a Mirka Cvitanića nastupilo je 9 klubova s 220 natjecatelja u sto i jednom čamcu. Sudačku službu odradili su od starta do cilja, na stazi i uz sudački stol Ivica Botica (kapo svih veslačkih fiškala) zatim **vrhovni suci** Juraj Gamulin, Mirko Ivančić, Nikša Mardešić, Ivo Despot i Željko Trzin (kojeg li slučaja u svoje vrijeme kad su žarili i palili po regatama **vrhunski veslači** prema pravilniku o kategorizaciji). I konačno u cilju kao kontrolori i prosuditelji regularnosti Mirko Cvitanić, Veseljko Šeparović i mr. Mladen Marinović. Svi tvrde da je organizacija natjecanja ali i spize bila više nego odlična. Svi su znali da u zadnjoj odsudnoj regati ukrstit će koplja za prvo mjesto zadarski Jadran i Kaštela. Kako je vrijeme odmicalo i približavala se posljednja 29 disciplina stopu za stopom kaštela su preuzimala konačno vodstvo..

Zadran su ekipni pobjednici za seniore i juniore i zato su dobili veliku bocu šampanjca kojemu su više iz točili nego popili.

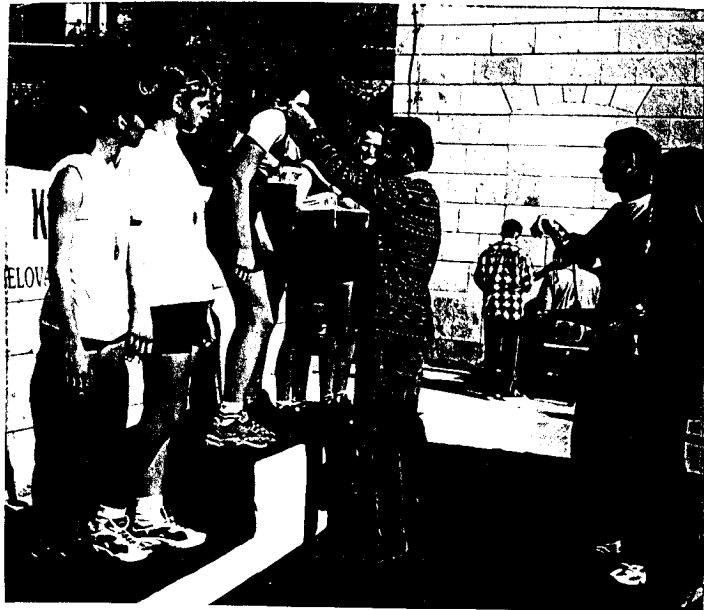
Činjenica je, da je Jadran osvojio u 10 disciplina prva mjesta a Kaštela u 8., Međutim kaštelanski veslači i veslačice pobijedili su, što su nastupili u više disciplina i uhvatili posebno mnogo srednjih pozicija u svakoj trci. Iznenadio je velalučki Ošjak koji je pokupio čak 5 zlatnih medalja (prvih mjesta). I Tisno se pokazalo u posljednjoj kup regati vrlo solidno. Gusar je bio standardan, Momar također a veslači Biokova ugodno su iznenadili. Neptun malo je razočarao a Jelsa je učinila koliko je trenutno mogla. Jedino su zakazali Šibenčani. Krka nije došla na posljednju regatu ???

REDOSLIJED NA 4. KUP REGATI OD 22. RUJNA

Redni Broj	Klub	Ukupno bodova	P L A S M A N						
			I	II	III	IV	V	VI	VII
1.	Kaštela	176	8	5	3	7	2	3	1
2.	Jadran	162	10	4	2	1	1	-	-
3.	Gusar	107	1	5	2	2	3	-	-
4.	Tisno	87	2	5	3	2	1	-	-
5.	Momar	86	1	3	5	1	1	2	-
6.	Ošjak	71	5	-	3	-	-	1	-
7.	Neptun	55	1	3	3	1	1	1	1
8.	Biokovo	51	1	2	3	3	1	-	-
9.	Jelsa	15	-	1	-	1	-	-	1

I tako su Kaštela najmlađi veslački klub u Dalmaciji osvojili Dalmacija kup. Prošle godine pobijedivši splitski Gusar a ove godine zadarski Jadran. Gdje je tajna njihovog uspjeha ? Činjenica je da oni nemaju vrsne seniore kao Jadran ili Gusar. Međutim imaju odlične kadete, mlade a sada već i starije juniore. S druge strane imaju masovnost, što ostali klubovi nemaju. I razumljivo nastupajući praktično u svim disciplinama ali i pobijedivši u niz trka ispalo je ovako kako podaci govore. Prvi su i to im nitko ne može osporiti.

A koji su to veslači i veslačice koji su pridonijeli uspjehu kluba ? To su :Berić, Bralić, Brzović, Bujas, Divić Garbati, Ivičević, Ivčević, Jerčić, Jozić, Jurić, Jurlin, Kalajžić, Klarić, Klaković – Gašpić, Kovačev, Krivić, Mićanović, Mamić, Malbašić, Maretić, Matić, Pensa, Poša, Rajić, Ravlić, Rogulj, Sablijić, Tadin x 2, Vukovojac, Vučević, Žižić, Žunko... vjerojatno nismo sve spomenuli zato se odmah ispričavamo. Posebno treba spomenuti i njihove trenere prof. Damira Barišića i Banovića.

Štićenici centra «Mir» iz Rudina, također su dijelili medalje pobjednicima regate.

A logistika kluba od predsjednika Marinka Kovačeva, zatim Joška Berketa, Damira i Željka Mamića, Britvića, uh koliko bi imena trebalo spomenuti.. Vjerojatno neće biti ostali ljubomomi što ih nisam ubilježio.

I konačno posebno je bila logistika pripremanja ribe za sve učesnike u kojoj su Kaštelani nenadmašni a dokazali su se u Zagrebu, Splitu a u Kaštelama da ne pričamo. Razumljivo ovdje je bila nezamjenjiva Katina Kamenjarin i njezin suprug. Svečanoj podjeli nagrada prisustvovao je i gradonačelnik Kaštel Kambelovca Ante Sanader., zatim profesorica Ivana Bučan, predsjednica školske udruge «Lijepa naša», zatim doktorica Lucija Čikeš, ravnateljica centra «Mir» a našao se i direktor reprezentacije Igor Čulin.

PREGLED REZULTATA PO REGATAMA DALMACIJA KUPA 2001.

Red. broj	Klub	I. regata Split	II. Regata Dubrovnik	III. Regata Makarska	IV. Regata Kambelovac	Ukupno
1.	Kaštela	128	144	170	176	618
2.	Jadran	115	137	160	162	574
3.	Gusar	119	78	97	107	401
4.	Krka	89	78	116	-	283
5.	Ošjak	38	57	51	71	217
6.	Mommar	31	-	67	86	203
7.	Neptun	50	76	8	55	189
8.	Biokovo	16	34	60	51	161
9.	Tisno	36	35	-	87	158
10.	Jelsa	15	29	29	15	88
11.	Ner.Gusar	-	-	-	-	-

Postavlja se pitanje, što pišemo toliko ne samo o toj regati ? Sustav kupa i posebnu draž, jer do posljednje regate nezna se tko će biti pobjednik. Kao što vidimo ovdje se veslači i veslačice nadmeću s svojim protivnicima više puta a motiviranost natjecatelja je vrlo visoka. Kao što vidimo i iz podataka, Kaštela su ipak vrlo tijesno pobijedila svoje protivnike, prošle godine Gusara a ove godine Jadrana. I zato je bilo uzbudljivo pratiti Dalmacija kup od prvog dana. Zlonamjerni mogu umanjivati ovaj uspjeh ali sami podaci govore a analitičari mogu točno

Tri mlade dame s pobjedničkim medaljama, koje su sigurno zasluženo Zaslužile.

ustanoviti gdje je tajna uspjeha Kaštela, s kojim posadama je Jadran osvojio drugo mjesto ove a Gusar prošle godine. Isto tako vide se pozitivni ali i negativni pomaci klubova u dalmaciji. Ove godine posebno se vidi uspješno kretanje Ošjaka i Biokova dok je neptun stagnirao. Da Krka, Tisno i Momar nisu ispustili jednu regatu sigurno da bi stanje na tabeli bilo drugačije. I zato je **Dalmacija kup bio i ostao interesantniji nego pojedinačne regate.**

Nenastupanje Neretvanskog Gusara samo potvrđuje da u Metkoviću postojeći veslački djelatnici uspjeli posložiti kockice i nisu se organizirali i pokušali reanimirati klub. Dakle stanje je još uvijek status quo.

Međutim postavljamo već sada pitanje a kako će biti slijedeće godine. Je li će Kaštela nastaviti svoj niz uspjeha ili će «ranjeni» lavovi Gusar ili zadarski Jadran pokušati izmijeniti odnose ? Jer imati olimpijce i internacionalce a biti tek drugi u Dalmaciji, onda to ipak nešto ne štima. I zato strpimo se, jer vjerujemo ni Kaštela neće spavati na lovorikama ili završiti slatkim zimskim snom.

« Blagoslovi Gospodine ove darove što ih čine naša Katina i Asan », govore istovremeno naizust glasno Juraj Gamulin i Joško Berket.

« Murter 2001 »

Pomalo je bilo iznenađujuće kada smo čuli, da će se regata održati u Murteru, međutim kako određeni broj mladih veslača i veslačica iz Murtera treniraju u veslačkom klubu Tisno, jasno je bilo, da je i to moguće. Posebno smo se ugodno iznenadili velikoj podršci Murterana u organizaciji ove regate, prve takve u Murteru uopće. Razumljivo, ovdje su veliku pomoć dali roditelji mladih veslača i to je stvarno za pohvaliti toliki njihov trud

Gosp. Joso Stegić, predsjednik HVK Tisno dijeli pehar Frani Nisetu za pobjedu U skifu seniori. Pozorno prate gđa Mirjana Čorkalo i Vjenceslav Buća.

Svojevremeno smo u posljednja dva broja «Veslanja» pisali u kakvom su «muzejskom» četvercu veslali ili veslale veslači i veslačice Tisna na prvenstvu Hrvatske. Gledao sam njihov očaj, jer veslali su sa voljom i žarom, ali mnogo bolji i suvremeniji čamci predizali su ih s lakoćom. A da su oni imali četverac Empacher ili Filippi, vjerujemo da bi sigurno došli s nekom medaljom u svoje Tisno.

Ovaj tekst nisam napisao slučajno, jer oduševila me akcija koju su pokrenuli organizatori prikupljanja donacija i lutriju na dan regate a u cilju nabavke novog četverca za veslački klub. Poznato nam je da je glavni sponzor bila firma TRGO MIKULIĆ iz Biograda, koja je uključila u donacije sve svoje dobavljače. Rijetki su ovakvi primjeri u ovo naše vrijeme ali ne iznenađuje, jer već Tišnjani su pokazali kako je to moguće raditi. Sada su pokazali također i roditelji iz Murtera da i oni mogu učiniti to isto.

Gđa Mirjana Čorkalo dijeli medalje Baici i Špadini zakao pobjednicama.

Zato podsjećamo čitatelje ako su to primjetili, da smo svojevremeno pisali o angažmanu nekoliko majki iz Tisna na čelu s gospođom Čorkalo u cilju nabavke skifa za njihov klub, podigavši kredit i kupivši skif za svoju djecu.

Također nam je posebno drago što su se dva predsjednika općine gospodin Marušić iz Murtera i gospodin Joso Stegić iz Tisna također angažirali i obećali svojem klubu (jer djeca su i iz Murtera, Jezera i Tisna) da će im pomoći u nabavci ČETVERCA NA PARIĆE.

« Murter 2001 »

Mladi juniori Gusar u 4 x JMB bili su prvi u Tisnu.

Zato i mi apeliramo na ostale klubove kao Iktus, Mladost, Gusar, riječki i zadarski Jadran, Koranu i na ostale da izdvoje iz svojih skromnih sredstava barem TISUČU KUNA POTPORE, te da mladi veslači i veslačice VK Tisno nastupe iduće godine u svojem NOVOM ČETVERCU na prvenstvu Hrvatske.

A sada se vratimo na samu regatu. Ova promotivna regata održana je povodom fešte, blagdan Male Gospe i to ispred murterske luke Hramina. Kako je taj dio murterske obale u zakupu od jedne talijanske tvrtke, zamoljeno je vodstvo tvrtke da dopusti održavanje regate zbog odličnih uvjeta na tom mjestu. Koncesionari čuvši za veslačku regatu odmah su dozvolili njezino održavanje. Regata je izvanredno uspjela a sudjelovalo je 50 čamaca s preko 100 veslača i veslačica. Natjecanje je počelo oko 9 a završilo je nešto iza 12 sati. Da se regata odradi što bolje angažirali su se naročito Ivica Botica, Juraj Gamulin, Ante Kustura, Mirko Ivančić, Ivo Despot, Željko Trzin, Mirko Cvitančić i Ljubo Vukičević kao suci na startu, i cilju kao i u logistici provođenja same regate. Ukupno je održano 22 trke.

Triba od pontona se odvojiti a pomaže Joso Stegić i neki mali «mići»?

Ukupno se natjecalo 8 klubova i to: Jadran/Zd, Tisno, Gusar, Kaštela, Jelsa, Mornar i Krka. Uspješnost nastupa pojedinih klubova bila je slijedeća:

Klub	OSVOJENA MJESTA						
	I	II	III	IV	V	VI	VII
JADRAN/ZD	9	5	3	1	1		
TISNO	7	4	3	1		1	1
GUSAR	1	5	5	2	1		
KAŠTELA	2		3	1	1	1	
JELSA	1	1		3			
KRKA	1	1		2			
MORNAR		1		1			

Sigurno da je «zvijezda» ovogodišnje murtersko-tišnjanske regate bio osvajač zlatne medalje u dvojcu na pariće sa Antom Kušurinom na svjetskom

« Murter 2001 »

« Murter 2001 »

Mudro kontrolno rukovodstvo na cilju, koji pišu, paze, grme i oblače.

juniorskom prvenstvu u Duisburgu, FRANE NISETEO. Prva je to dalmatinska juniorska zlatna medalja. Osim njega na regati je nastupila i MARTINA RADEČIĆ, koja je s kolegicom Martinom Vlatković iz riječkog Jadrana također nastupila uspješno na ovogodišnjem svjetskom juniorskom prvenstvu u Duisburgu. Šteta je što se nije pojavio netko od seniora iz SREBRNOG ovogodišnjeg osmerca iz Luzerna. Zato predlažemo Boraski, braći Skelin, Vujoviću da ne zaborave na ovakve regate jer su i oni davno nekada tako počeli. Vrlo je lijepo što se u ovoj sredini našao HRVOJE MARIĆ, član četverca s kormilarom s ovogodišnjeg svjetskog seniorskog i jednog od najperspektivnijih naših veslača u budućnosti. Jer mnogo znači mladim veslačkim naraštajima biti do «ramena» s njima i ogroman je poticaj za njih. A tvrdimo sigurno da među natjecateljima s ove regate možemo očekivati nekog koji će krenuti uskoro njihovim stopama.

Još jedan poklon zlatnom iz Duisburga, Frani Niseteu od Murterina.

Inače najviše uspjeha imali su članovi zadarskog Jadrana a drugi su bili moćadski, veslači i veslačice veslačkog kluba Tisno.

REZULTATI SU SLIJEDEĆI:

Četverac na pariće, juniori : 1. Jadran/Zd (Batur, Kevrić, Mužanović, Radoš)

Četverac na pariće, juniori : 1. Jadran/Zd (Niseteo, Atrazina, Lerga, Petrović)

Samac Juniori: 1. Jadran/Zd (Lerga)

Dvojac na pariće, juniori: 1. Tisno (Crvela, Crvela)

Dvojac bez juniori : 1. Jadran/Zd (Knežević, Lukić)

Samac, mladi kadeti I. skupina : 1. Jelsa (Duboković)

II. skupina : 1. Tisno (Šumić)

Dvojac na pariće, mladi kadeti: 1. Jadran/Zd (Mužanović, Kaštopil)

Dvojac na priće, juniori : 1. Jadran/Zd (Dukić, Jerić)

Četverac na pariće, mladi juniori : 1. Gusar (Suzan, Ozretić, Šupić, Marković)

Dvojac na pariće, mlade juniorke : 1. Krka (Radečić, Varnica)

Dvojac na pariće, kadetkinje : 1. Tisno I (Baica, Špadina)

Dvojac bez kormilara, seniori : 1. Jadran/Zd (F. Eškinja, H. Eškinja)

Samac, mladi kadeti I. skupina : 1. Tisno (Olivari)

II. skupina : 1. Kaštela (Vukas)

Četverac s kormilarom, mladi kadeti : 1. Kaštela (Divić, Maretić, Kovačev, Rodić)

Dvojac na pariće, mladi kadeti : 1. Tisno (Obratov, Bašić)

Samac seniori : Frane Niseteo

Samac juniorke : 1. Tisno (Pavlov)

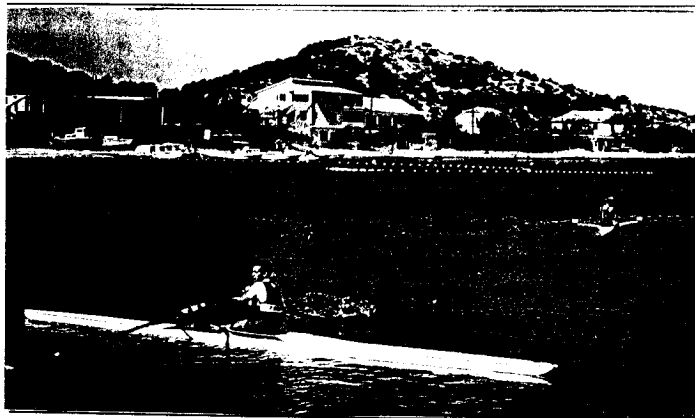
Samac seniorke : 1. Tisno (Munitić)

KLUBOVI, SAVEZI, VESLAČKI DJELATNICI AKO ŽELITE POMOĆI U NABAVCI ČETVERCA NA PARIĆE ZA VESLAČKI KLUB TISNO OBRATITE SE NA :

- Joso Stegić – općina Tisno o22/439 – 260 ili 438/276

- Mirjana Čorkalo – Tisno o22/438 - 397

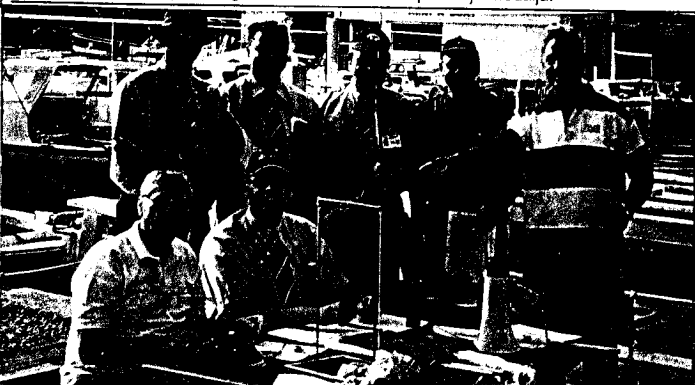
Unaprijed zahvaljujemo svima koji će pomoći entuzijastima veslačkim djelatnicima i njihovih mladeži u nabavci četverca.

Hramina kod Murtera je idealna za održavanje regata.

Frane Niseteo s svojim kolegama iz Jadrana nakon primanja medalja.

Svi su oni prvi među jednakima Mirko Ivančić, Ante Kustura, Mirko Cvitančić, Ivo Despot, Juraj Gamulin; sjede Ljubo Vukičević, Ivica Botica i Željko Trzin, zrel i da zaveslaju u osmercu. Nedostaje im još kormilar.

Vremenske prognoze i omjeri za olimpijske discipline do 2004.

U «Rudersportu», koji kao glavni veslački časopis izlazi već 119. godina u Njemačkoj, u broju 16 od 3. kolovoza pojavio se vrlo zanimljivi članak od dr. Petera Schwanitza. Osnovna tema su relacije i prognoze razvoja veslačkih vremena u finalama olimpijskih igara 2004. kao i svjetskih prvenstva do tog vremena po svakoj disciplini. Prenosimo u skraćenom obliku odnosno najvažnije detalje iz ovg teksta, koji je vrlo zanimljiv, bez obzira na moguće kritike. Poznato je, da su Nijemci prije a i sada mnogo posvećivali razvoju veslanja, jer su jedan od vodećih veslačkih nacija. Razumljivo da puzem znastvenih metoda(matematika, fizika, biologija, medicina, psihologija) žele doći do vrhunskih rješenja.

U cilju što objektivnijih saznanja uzeto je niz elemenata kao i matematičko-statistički podaci. Na taj način došlo se do kvalitativnih pretpostavki koje omogućuju razvojne prioritete čak i po individualnim osobnim faktorima. Da se dođe do realnih prognoza «snimljena» su sva postignuta vremena za :

-seniore od 1974. do 2000. (tek 1974. je 4 x SMA ušao u olimpijski program)

- seniorke od 1985. do 2000. godine (od 1985. godine seniorke veslaju na stazi od 2000 metara)

- za lake seniore i seniorke od 1993 do 2000. godine (od 1996. su 2 x SŽLA, 2 x SMLA i 4 – SMLA su olimpijske discipline).

Osnova su bile matematičke metode uključujući niz veslačkih elemenata da se postigne objektivno buduće vrijeme mogućeg pobjednika. Izračun se radio za svaku disciplinu posebno, što je tražilo mnogo napora u cilju dobivanja budućih egzaktnih podataka iako prognostičkih.

Na temelju toga dr. Peter Schwanitz došao je do sljedećih prognoza i relacija.

1. PROGNOZE ZA OLIP. DISCIPLINE ZA SENIORE I OMJERI ZA OLIMPIJSKI CIKLUS 2001 -2004

VRSTA ČAMCA	VRIJEME (min)	OMJER	PRIRAST (%)	VRSTA TREND
2 X	6:02	89,5 %	0,53	logaritmički
2 x LGW	6:12	87,1 %	0,53	linearni
2 -	6:16	86,2 %	0,57	logaritmički
1 x	6:36	81,8 %	0,48	logaritmički
4 -	5:45	93,9 %	0,45	logaritmički
4 - LGW	5:50	92,6 %	1,06	linearni
4 x	5:38	95,9 %	0,30	logaritmički
8 +	5:24	100 %	0,61	linearni

2. OLIMPIJSKE PROGNOZE ZA SENIORKE, PROGNOZA I OMJERI ZA OLIMPIJSKI CIKLUS 2001-2004

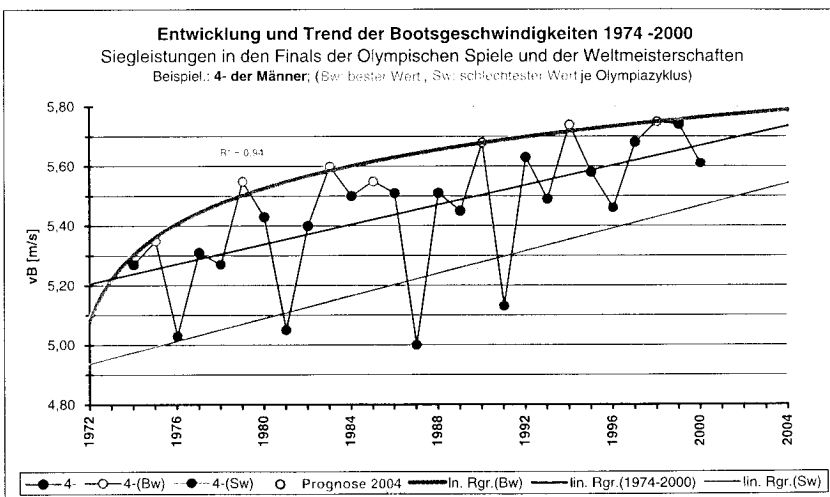
2 X	6:38	90,7	0,52	logaritmički
2 x LGW	6:41	90,0	-0,10	linearni
2 -	6:57	86,6	0,34	logaritmički
1 x	7:09	84,1	1,11	linearni
4 x	6:14	96,5	-0,10	linearni
8 +	6:01	100 %	0,17	logaritmički

3. OMJERI OLIMP. DISCIPLINA IZMEĐU SMA I SŽA

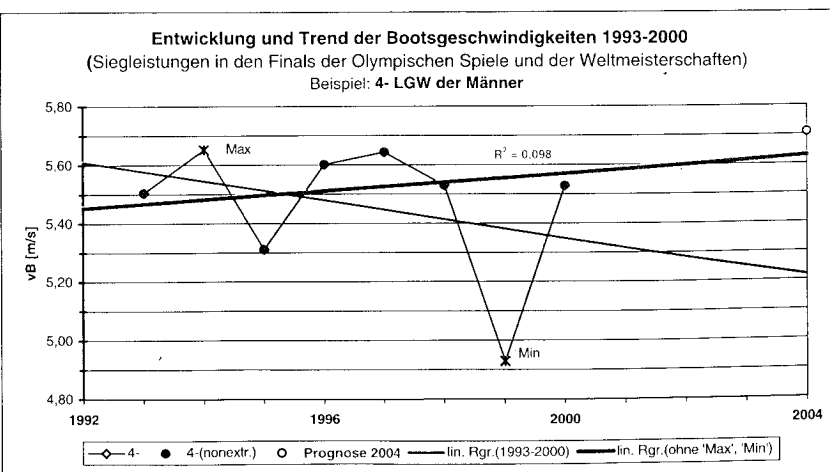
ČAMAC	SENIORI	SENIORKE	%
2 X	6:02	6:38	91,0 %
2X LGW	6:12	6:41	92,7 %
2 -	6:16	6:57	90,2 %
1 X	6:36	7:09	92,3 %
4 -	5:45		
4 - LGW	5:50		
4 X	5:38	6:14	90,4 %
8 +	5:24	6:01	89,8 %

Razumljivo dr Schwanitz piše da analiza znanstvenih saznanja i osobnih njegovih iskustva zavisi od niza skupine elemenata kao savršene veslačke tehnike(a koliko samo tu ima detalja za naučiti op.u.) dugoročne pripreme(olimpijski ciklus od četiri godine), motivacija, timska djelotvornost, sigurnost u provođenju programu i njihova razrada tijekom cijelog olimpijskog ciklusa, korištenje antropometriji itd. Vršeci izračune iz navedenog teksta u Rudersportu dajemo i dva predložena grafikona:

- za ,4 – SMA (četverac bez kormilara za seniore za razdoblje 1974. –2000.)

- za ,4- SLGW(četverac bez kormilara laki seniore od 1993 do 2000.)

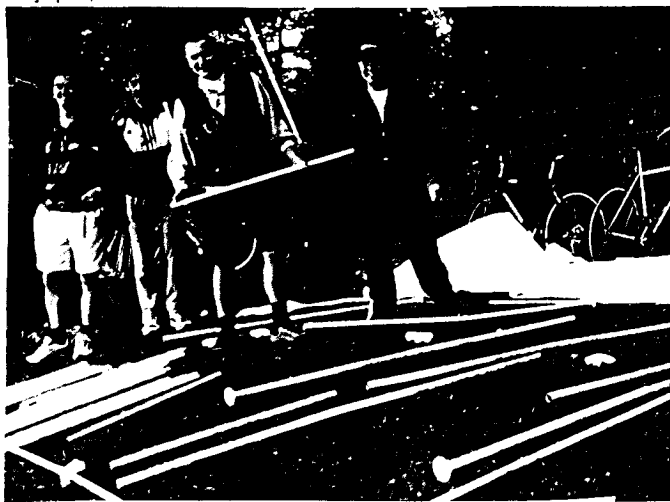
Hrvatska «kuća» u Duisburgu

Pomalo mi je bila čudna poveća kartonska kutija među biciklima, auslegerima i još ponekoj opremi u novom vučnom crvenom vozilu Ducatu, koji je grabio zajedno s prikolicom pretovarenom čamcima za Duisburg. Joško Kostelić je vozio brzo i sigurno. Ipak bio je nemoćan kod Muenchena, gdje smo na otvorenoj cesti stajali 2 sata neznajući zašto i zbog čega. Tamo u Hrvatskoj na čvorištu kod Karlovca barem se ljutiš na loše ceste, policiju, bezobrazne vozače a ovdje na «Autobahnu» s četiri trake šutiš i mucaš, zato jer si u Njemačkoj. Stigavši zbog ovakvih «stajanja» bez upozorenja s pet sati zakašnjenja u Duisburg jedva smo čekali uvaliti se u krevet. Jedino smo ostavili prikolicu uz veslačku stazu. A kartonska kutija? Ona je odspaval na stražnjem dijelu crvenog Ducata.

Te kutije sjetio sam se ujutro kada je počela padati kiša. Joško je uopće nije pokrio ili je zaboravio! Poslije doručka otišli smo na stazu i tek tada shvatio sam što se nalazi u kutiji! ŠATOR!! tone baš bilo kakav bezvezni šator, nego pravi šator. U prvi čas pomislite, pa što nam treba još i to a onda vam u trenu sve postaje jasno. Kiša, a gdje se smjestiti? Pa pod šator! A ako ga nemaš? Onda ćeš pokisnuti. I pogledah malo lijevo malo desno. Ti bogca, pa svi dižu šatore, Švicarci, Britanci, Francuzi, Nizozemci, Talijani... E sada ni mi više nismo «bistrički bogci» kao do jučer. Sada imamo i mi svoju «kuću». I tako su prvi puta veslači ovaj puta juniori u povijesti hrvatskog veslanja na nekom velikom natjecanju dobili svoju «KUĆU». Da, to pomalo izgleda smiješno, kada toliko naznačujemo, ali koliko je ona važna i potrebna za vrijeme višednevnih natjecanja to je nevjerojatno. Dobro «kuća» je skromna ali je tvoja. U njoj se možeš skloniti ako kiši ili pada prava kiša, možeš se odmoriti, presvući, odspavati na ležaljci, sjediti, ležati, jesti, ostaviti bicikle, ruksake i što ti ja znam što sve možeš i ne možeš.

I tako se trebao konačno uz Wedau stazu u Duisburgu postaviti šator 3 x 6 metara, rasklopiti pa sklopiti. Krenulo se u gradnju kuće. Prvo smo našli teren, cca 50 metara od Wedaustrecke – veslačke staze. Nismo tražili ni lokacijsku ni građevinsku dozvolu od gradskih vlasti. Radnici na našoj «Baustelle» bili su treneri Gajšak, Radović, Petrović, Krasić, Dragović i pomoćni radnici Tonko Barčot i Rudolf Starić.

Bezbroj tih aluminijskih štapova uredno je izvađeno, posloženo na zemlju, zatim spojnice, klinovi, užad i konačno pokrivač, šator. Svi smo se pomalo čudili gdje to stajalo. Sada nam je ta velika kartonska kutija postala i mala.

Kuća se sastavlja: Barčot, Dragović, Gajšak i Petrović spajaju i zidaju.

PODIZANJE ŠATORA JE POČELO

- A gdje je shema? Upita Radović.
- Nema sheme za izgradnju – odgovori zamišljeno Gajšak.
- E onda se isprsite vi, koji ste bili izviđači ili koji ste do jučer ratovali – odgovori Radović popravivši naočale i gledajući u bezbroj aluminijskih cijevi.

I počelo je mukotrpno spajanje. U prvom pokušaju pojavio se nekakav «temelj» od 8 metara dugačko i 2 metara široko na zemlji. Zaključilo se da to ipak ne ide tako. Mijenja se plan. Odvajaju se držači šatora od konstrukcije krova, jer krov ima 4 vrste dužine cijevi, čak su obilježene cijevi s brojevima! Netko je u međuvremenu izračunao da zbog

toliko vrsti cijevi moguće su 24 kombinacije postavljanja krova. Samo koja je kombinacija dobitna to nije znao nitko odgovoriti.

- Ako ovako nastavite do finala ćete sastaviti šator(subota) – kaže oper Radović.

- E lakše je doći do medalje, nego složiti šator – kaže Gajšak i nastavlja sastavljati i rastavljati cijevi s ostalima te češkajući se iza uha.

- Zna te što! Treba ovu vrstu cijevi staviti tako, da ova opruga uđe u utor ove druge cijevi i «kaže» KLIK – opet će Gajšak. I tako smo svi krenuli na posao, i počeli spajati.

- Kod mene je KLIK. I kod mene je KLIK – vičemo jedan za drugim da na kraju zaključimo da opet nije u redu.

- Zvat ćemo Voleka i Boleka. Oni će bolje spojiti nego mi – kaže Starić. Itako vrtimo se u krugu a šator se nije podigao od zemlje ni centimetar.

- Nazvaću ja Jumbu u hrvatsku. On je i tako taj šator prvi sastavljao u Zagrebu na prvenstvu Hrvatske – kaže Gajšak i sav sretan počne tipkati brojke na mobitelu.

- Korisnik nedostupan – javlja se ledeni glas operatorice. Gajšak pokušava još jednom i dobiva Jumbu(Boroša).

- Čujte dečki, to vam je jednostavno. Cijev s brojem 4 spojite s 2, zatim 3 sa 2, pa 1 sa 4 a zatim 2 sa 4 pa 2 sa 3 – govori veselo i uvjerljivo Jumbo iz Zagreba.

- Aha, 4 sa 1, zatim 4 sa 2, 3 sa 2...ništa ga ne razumijem – kaže Gajšak i razgovor vremenski dug 10 minuta a dužinski 1100 km završi. Bespomoćno smo krenuli dalje. Konačno smo shvatili da je šator površine 3 x 6 metara. Polako prekobrojnih cijevi bilo je sve manje. Svi smo nekog vruga spajali sastavljali. Pojavljivala se fizionomija šatora, ali još nešto nije štimalo.

- MIJENJAJ SPOJNICE! Poviče netko uzbuđeno s prizvukom rješenja genijalnog značaja. I stvarno bile su dvije vrste spojnice za cijevi, jedne za čoškove a druge za unutarnje spojeve. I tako je najednom sve počelo štimati.

A čim je kuća bila gotova prvi stanari uselili su odmah unutra.

- Pa ja vam to govorim od ranog jutra – kaže sav zdvojan Gajšak.

- E ovo već liči na pravi šator – doda Radović. Konstrukcija krovitka je konačno postavljena. Sada treba samo sakupiti one visoke...Čulu, Pančića, Jelića, Rogulju, Žigica, Nisetea, Kušurina da nose rukama plastični šator. Na trenutak konstrukcija popušta, opet je rastavljamo u hod i sastavljamo. Konačno se stavljaju glavni držači. Još stoji kao «babin zub» ali stoji. To je najvažnije. Učvršćujemo je. Konstrukcija stoji.

- Dok ste ovo vi «čergarili» čini mi se da je puhala jaka kontra. Što ne vidite da se #kuća» nakosila. Ispravljamo je. Sad je učvršćena ni makac. Čvršća je od stijene, netko je dometnuo.

-Četverac dubl, dvojac bez dižite pokrov i prebacujte ga preko konstrukcije. Veslači su digli pokrov i u trenu prebacili ga. Počelo je vezanje, Starić, Zibar, Gajšak, Barčot. Ubrzo unutra ulaze bicikli, ostala oprema, ruksaci. Svi se smijemo. Baš je lijepa ta naša kuća na Wedau stazi. Osjećamo se kao neki veliki pobjednici, što smo sve riješili. Nazovimo je HRVATSKA KUĆA, aludirajući na nešto slično u Sidneyu i Atlanti za vrijeme olimpijskih igara.

HRVATSKA KUĆA

- Ništa, sada trebamo nazvati Vrdoljaka, da vidi kako se može jeftino

Po završetku svjetskog, kuća je za ciglih 15 minuta srušena i spakirana.

sagraditi hrvatska kuća – netko doda.

- Ovdje bi se moglo održati i Vijeće klubova HVS-a kako je prostrana. I pogledavamo okolo. Sada imamo i mi svoje bunjište a ne kao prije slagali smo svoju opremu na zemlju kao da je od vode donešena. Izgledalo je to tako bijedno i mizerno. Čudno kako je dna mala stvar podigne dignitet reprezentaciji, jedna kuća – šator !!!

I već taj dan poslijepodne Hrvatska kuća je došla do izražaja. Spustila se takva kiša, da se spojilo nebo s zemljom. Cijela reprezentacija i vodstvo našli su se pod šatorom i NITKO NIJE POKISNUO. Nažalost kuća nam se srušila zbog naleta vjeta drugi dan. Vjeter ju je prosto samljeo. Srećom savijanje cijevi nije bilo tako strašno, tako da će opet moći biti u upotrebi.

Ideju o kupnji šatora bila je od Zorana Emeršića. Razlog je vrlo jednostavan. Sve reprezentacije postavle svoje šatore za vrijeme većih natjecanja, gdje se nalaze veslači, odmaraju se kao i vodstva, dogovaraju, odspavaju i opuštaju. Konačno uz relativno male novce kupljena je jedna praktična stvar koja je više nego potrebna u datom trenutku.

6th FISA Junior Coaches Conference

Larnaca, Cyprus
18-21 October 2001

Skoro svake godine naši treneri idu na trenerske seminare u organizaciji FISA-e. Koliko se sjećamo našli su se i Portugalu, Kanadi, Bugarskoj, Španjolskoj. Čak je održan jedan poseban seminar za trenere pred mislim tri godine, gdje su u obvezi bili treneri naučeno znanje prenijeti ostalim trenerima u Hrvatskoj. Međutim iako su blizu tri tjedna na teret HVS-a bili u Španjolskoj koliko nam je poznato, nisu održali ni jedno predavanje ili seminar u nas ostalim trenerima. Postavlja se pitanje, je li je potrebno uopće nekoga slati, kad oni koji odlaze na FISA seminare ne žele naučeno ili saznato prenijeti na druge (ili čuvaju za sebe) !!!

Pred nekoliko mjeseci spomenuli smo da u okviru HOO-a postoji olimpijska akademija, koja je isključivo okrenuta financiranju seminara za trenere. Neki sportovi to koriste i održavaju uspješno seminare stvarajući i šireći trenersku bazu. Mi smo održali posljednji puta nešto slično u jesen 1999. u Jelsi na otoku Hvaru. Neki su se tome podsmijevali a iskreno rečeno možda bi i oni trebali ići na seminar, koliko su već naučeno zaboravili.

I sad evo nudi nam se FISA seminar za juniorske trenere u Cipru. Treba li nekog poslati, ili imamo mi nekoga uopće da ga pošaljemo. Možda bi i poslali ali postavlja se imali li novaca u HVS-u odnosno HOO-u. Šteta, bila bi velika šteta, da nekog ne pošaljemo, jer ipak imamo nekoliko odličnih juniorskih trenera, koji bi mnogo profitirali doeducirajući se na ovon seminaru a u protekle dvije godine i dokazali su se na svjetskim prvenstvima.

Snimke sa Euro masters Regatw 2001. (stranica 25)

Ma sve asevi do aseva, atlete do atlete, s lijeva na desno Vladimir Danon, Srećko ili Ante Grubišić-Cabo, Boris Martin, Ivo Cetinić, s kapom Ante ili Srećko Grubišić-Cabo, Darko Mikić i zamišljeni s rukom na čelu Vanja Agejev. Promatraju i izučavaju svoje protivnike s olimpijskih tribina na olimpijskoj regatnoj stazi u Muenchenu.

Boris Martin i Darko Mikić s zlatnim osvojenim medaljama.

MEDITERANSKE IGRE U TUNISU

Kao regionalne sportske igre, Mediteranske su posebno značajne, jer ovdje se natječu nacije s tri kontinenta ; Europe, Azije i Afrike. Konačno spaja ih Mediteransko ili Sredozemno more. Vremenom ta sportska manifestacija postala je sve više zanimljiva svima i pomalo postoji velika bitka, da svaka nacija pridobije ovo veliko natjecanje u svojoj zemlji. Kao što je poznato, pred nekoliko godina podigla se velika prašina, jer se grad Rijeka kandidirala za ovo prestižno natjecanje, međutim lobi je bio usprkos uvjeravanju HOO-a prevelik i mediteranske igre dobio je Tunis. Tada su neki tvrdili da ih je tadašnji predsjednik HOO-a Ante Vrdoljak «prevario». Objektivno gledajući bio bi to prevelik zalogaj za Hrvatsku, je bi u sportske objekte trebali investirati sigurno 200 milijuna maraka a jasno tu bi se trebala isprsiiti prvenstveno država. Međutim jedno je ostalo sigurno, da u budućnosti Rijeka u Hrvatskoj ima će primat i dogledno vrijeme vidjet ćemo mediteranske igre na području Rijeke odnosno Hrvatske.

Riječani će ponuditi Bakarski zaljev kao veslačku stazu isto kao što su Splitski ponudili svojevremeno Zaton kod Šibenika .

A kada je primljena Hrvatska u međunarodni savez mediteranskih igara ? To se dogodilo 15. lipnja 1993. u francuskom Agdeu a kao punopravne članice postale su Hrvatska, Slovenija i BiH. Tako se broj članica popeo na 22 zemlje. Na tom kongresu dogovoreno je da se igre održavaju godinu dana iza olimpijskih igara. Do sada je održano ukupno 14 igara. Tako na primjer već na 8. igrama u Splitu nastupilo je 2500 športaša, 700 voditelja, 800 sudaca i 350 novinara. Razumljivo tada su održane igre u bivšoj Jugoslaviji. Taj detalj moramo uzeti u obzir kod odlučivanja budućeg održavanja igara.

Zanimljivo je, da iako su sve zemlje uz obalu Mediteranskog mora a neke su i omeđene tim morem kao Malta ili Cipar, dugo vremena veslačka natjecanja nisu bila održavana. Kao da je postojao neki animozitet prema ovom sportu !!! Dakle u kolijevci pomorstva (iz Genove je krenuo Kristofor Kolumbo tražiti Ameriku a Vasco de Gama krenuo u obilazak Afrike, pomorske zemlje «iznikle» su na obalama Mediterana kao Feničani, Mleci, Saraceni, Neretljani, Španjolci, Rimljani), gdje su izmišljene «prve» galije na vesla, u moderno doba, veslanje je kao sport bilo zaboravljeno. I konačno poznati talijanski i svjetski sportski djelatnik, svojevremeno predsjednik svjetske atletske asocijacije pokojni Primo Nebiolo inzistirao je uvođenju veslanja kao sporta na mediteranskim igrama.

I onda opet jedno čudnovato rješenje. Natjecanja u veslačkim

disciplinama održavaju se na stazi od 1000 metara !!! To pomalo djeluje vrlo čudno ali je tako definitivno i prihvaćeno . A da je to tako govore i posljednje igre u Tunisu, gdje su na molbu FISA odgovarajuće zemlje kao Italija, Francuska, Hrvatska i još neke zamoljene da pomognu u tehnici, logistici a sve u cilju da se mogu održati veslačke discipline. Zanimljivo je ali tek od 1993. veslanje kao sport održava se redovito na igrama. Isto tako zanimljivo je da na inzistiranje naših djelatnika prije MIS-a u Splitu (1979.), tražilo se da se održe i veslačka natjecanja u nas, što je i prihvaćeno. Međutim već na narednim igrama, veslanje je izbačeno !!! Gdje su sve održane mediteranske igre do sada ?

Redni broj igara	Zemlja održavanja	Mjesto održavanja	Godina održavanja	Broj prisut. zemalja	Broj sportskih grana	Održano veslanje kao sport
I.	Egipat	Alessandria	1951.	12	13	NE
II.	Španjolska	Barcelona	1955.	10	19	NE
III.	Libanon	Bejrut	1959.	12	15	NE
IV.	Italija	Napulj	1963.	13	17	DA
V.	Tunis	Tunis	1967.	12	14	NE
VI.	Turska	Izmir	1971.	15	15	NE
VII.	Alžir	Alžir	1975.	15	18	NE
VIII.	Jugoslavija	Split	1979.	14	25	DA
IX.	Maroko	Casablanca	1983.	14	19	NE
X.	Sirijska	Latakija	1987.	14	18	NE
XI.	Grčka	Atena	1991.	19	23	NE
XII.	Francuska	Rousillon	1993.	20	24	DA
XIII.	Italija	Bari	1997.	21	25	DA
XIV.	Tunis	Tunis	2001.	21	26	DA

Dakle iz gornjeg pregleda vidljivo je da se veslanje održalo samo na pet igara. Zanimljivo je da se dva puta održalo u Tunisu i dva puta u Italiji. Naši veslači iz Hrvatske nastupili su na svim natjecanjima od Napulja pa do posljednjih u Tunisu. Zastupali su nas veslači Trešnjevke, Mladosti, Krke, Mornara, Gusara, riječkog i zadarskog Jadrana, Croatije te Iktusa I još jedan kuriozum a to je, da je naša Mirona Rajle bila prva veslačica iz Hrvatske.

4 - bez kormilara iz 1979. godine, Darko Mikšić, Dragan Vojnović, Zdravko Huljev, Milan Radetić

Kada promatramo veslanje, dovoljno je spomenuti da su Francuska, Italija posebno a zatim Španjolska, Slovenija, Egipat, Jugoslavija pa i Grčka po razvijenosti jednake našem veslanju. Do ovih igara države su slale svoje najbolje posade, FISA je preporučila da se u Tunis ne šalju najbolje ekipe u cilju, da mediteranske zemlje s lošijim posadama domognu se koje medalje. Bio bi to veliki poticaj za razvoj veslanja u tim zemljama. Hrvatska se u nekom smislu te preporuke držala, tako da stvarno najbolje naše posade nisu nastupile u Tunisu. To može imati dvojak značaj, jer same igre mogu imati sekundarni značaj u sportskom smislu i srozati važnost natjecanja.

Međutim bez obzira kako se ocjenjuju dosadašnja uspješnost igara ili procjenjuje njihova budućnost igre će sigurno ostati, jer interes je velik. Međutim nas zanima kako su prošli naši veslači na igrama ? Zato krenimo redom.

1963 Napulj 2 + SM Slavko Janjušević, Mirko Štagljar i korm Mladen Vahčić
(svi Trešnjevka)
8 + SM (svi iz Mornara)
2 x SM (oba iz Mornara)

FA 1.mj.
FA 2.mj.
FA 3.mj.

MEDITERANSKE IGRE U TUNISU

Dakle na prvim igrama gdje je uključeno veslanje prvi puta kao sportska disciplina veslači iz Hrvatske ali tada još pod zastavom bivše Jugoslavije osvojili su prvu zlatnu medalju. Bili su to veslači Trešnjevke. Mornar je osvojio srebrnu medalju u osmercu a u dublu brončanu medalju. Dakle ovdje je bio jedan od legenda zagrebačkog veslanja Mirko Štagljar, danas još uvijek aktivan veslački djelatnik u veslačkom klubu Zagreb.

Mirko Štagljar prvi zlatni Mediteranac za Hrvatsku iz 1963. godine

Kako je Split dobio Mediteranske igre tzv MIS 79, postavilo se pitanje gdje održati veslačka natjecanja. Riješeno je da se to održi u Zatonu, gdje je veslačka staza idealna s obzirom na vremenske uvjete. Tamo je pripremljena staza, odličan cilj toranj s manjim tribinama, kao i hangari. Staza je zaštićena osim od jakog juga. Nažalost osim MIS-a 79, ovdje kasnije nije održana niti jedna značajnija regata iako je postojala cjelokupna infrastruktura. Danas je samo lokacija, gdje se tijekom zime održavaju pripreme niz veslačkih reprezentacija od Njemačke, Slovenije, Norveške, Slovačke, Češke, Estonije, Hrvatske i drugih.

Na ovim igrama zlatnu medalju osvojio je dvojac s kormilarom splitskog Gusara. Bili su to veslači koji su godinu dana kasnije osvojili brončanu medalju. Celent, Mrduljaš i kormilar Reić. Nažalost, Zlatko Celent prvi predstavnik veslača u HOO-u u neovisnoj Hrvatskoj poginuo je 1992. u prometnoj nesreći. Duško Mrduljaš je danas član IO HOO-a a Josip Reić je aktivan veslački djelatnik u Gusara. Srebrnu medalju osvojila je kombinacija Iktus/Branik i četverac s

kormilarom šibenske Krke. Darko Zibar je danas aktivan veslački djelatnik i član zagrebačke Mladosti, dok je Dušan Jurše glavni trener mariborskog Branika ili Dravskih elektrana. Nažalost članovi šibenskog četverca više nisu aktivni ni kao veterani ni kao veslački djelatnici osim Ive Despota, aktivnog sudačkog djelatnika.

1979. Zaton	2 + SM	Zlatko Celent, Duško Mrduljaš i kormilar Josip Reić (svi Gusar)	FA	1. mj.
	2 + SM	Darko Zibar (Iktus), Dušan Jurše (Branik)	FA	2. mj.
	2 – SM	Branko Pejović, Mirko Ivančić (oba Gusar)	FA	3. mj.
	4 + SM	Jank Grbelja, Stevo Macura, Zdravko Gracin, Ivo Despot i kormilar Ante Ban (svi Krka)	FA	2. mj.
	4 – SM	Darko Mikšić, Dragan Vojnović (oba Mladost), Zdravko Huljev, Milan Radetić (oba Krka)	FA	3. mj.

Brončane medalje osvojili su kombinacija četverca bez Mladosti/Krka te dvojac bez kormilara splitskog Gusara. Danas je Darko Mikšić vrlo aktivan veteran (bio je na ovogodišnjem svjetskom prvenstvu za veterane u Montrealu/Kanada i otvorenom prvenstvu USA. Član je uprave HAVK Mladosti i trener juniora u svojem klubu. Ostali su se povukli iz veslanja. Mirko Ivančić iz dvojca bez je potpredsjednik HVK Gusar i vrlo aktivan veslački djelatnik.

Nakon 1979. godine u Zatonu, trebalo je čekati 14 godina da su opet održana natjecanja u veslanju i to na igrama u Francuskoj, bolje reći na rijeci Rhoni kod mjesta Beucaire. Prvi puta naši veslači nastupali su pod zastavom Hrvatske, tako da je nastup u Francuskoj imao i svoj politički značaj kao i olimpijske igre u Barceloni godinu dana ranije. Iskreno rečeno bio je to prvi pravi međunarodni ispit naših veslača. Jer ako ste i prvi na nekoj međunarodnoj regati (Bled, Duisburg, Pariz itd) što mnogo znači, ipak nije isto ako ste postali regionalni prvak ili kontinentalni. Zato su mediteranske igre u Francuskoj imale veliki značaj za veslanje u Hrvatskoj. Iako su se očekivale medalje ipak smo se bojali, da ne odu u vjetar. S druge strane nismo jednostavno znali procijeniti vlastite vrijednosti i mogućnosti. S strepnjom smo očekivali rezultate sa igara. I dogodilo se ono što se dogodilo. U Hrvatsku smo se vratili s tri brončane medalje. Dečki su odradili svoj posao iako kasnije priznaju da su mogli mnogo bolje. Činjenica je, da su se prvi puta susreli s semaforima na startu. Najbolje su prošli Francuzi «pokupivši» skoro sva prva mjesto osim skifa. Mi smo osvojili dva četvrta mjesta, najgora u bilo kojoj trci. Četvrto mjesto osvojio je zadarski dubl Ukas/Bajlo i trešnjevski skifista Robert Stakor. Danas osam godina kasnije Božidara Ukasa nema više među veslačima, Danijel Bajlo je još uvijek aktivan veslač a Stakor je odličan modelar čamaca u Zagrebu.

1993. Beucaire	2 X SM	Božidar Ukas, Danijel Bajlo (oba Jadran/Zd)	FA	4. mj.
	2 + SM	Tihomir Franković, Igor Boraska (oba Gusar) i korm. Zoran Adamović (Croatia)	FA	3. mj.
	2 – SM	Zlatko Buzina (Cro), Marko Perinović (Jadran/Zd)	FA	3. mj.
	1 x SM	Robeert Stakor (Trešnjevka)	FA	4. mj.
	4 – SM	Igor Velimirović (Cro), Sead Marušić, Ninoslav Saraga, Marko Banović (svi Mladost)	FA	3. mj.

U dvojcu sa Franković i Boraska osvojili su brončanu medalju. Da je bilo više pameti u kormilara mogli su doći i do srebrne. U dvojcu bez kormilara kombinacija Buzina/Perinović osvojili

Osvajajući brončane u četvercu bez kormilara bili su Igor Velimirović, Sead Marušić, Ninoslav Saraga i Marko Banović 1993. godine u Francuskoj.

su također brončanu medalju. To se isto dogodilo i kombinaciji četverca bez, Velimirović, Marušić, Saraga, Banović. Budimo iskreni bili smo presretni s ovoliko medalja. Međutim taj uspjeh samo nam je otvorio oči. Pa nismo baš topovska hrana za ostale? Ipak nešto i vrijedimo.

MEDITERANSKE IGRE U TUNISU

To se vrlo brzo ukazalo nešto kasnije, kada je taj isti četverac u Luzernu osvojio prvo mjesto a dvojici sa i bez su na svjetskom prvenstvu u Roudnicama bili finalisti. Veliki uspješni veslački skok unaprijed u vrlo kratkom vremenu !

Od veslača s ovih mediteranskih igara aktivno veslaju samo još Saraga i Boraska. Buzina i Perinović osnovali su VK Sv.Krševan u Zadru i zaposleni su, Banović živi u USA, Marušić u Nizozemskoj a Velimirović je uposlen kao stručnjak u Nacionalnoj sveučilišnoj biblioteci u Zagrebu, aktivan je veslački djelatnik u VKCroatiji i stalni suradnik «Veslanja».

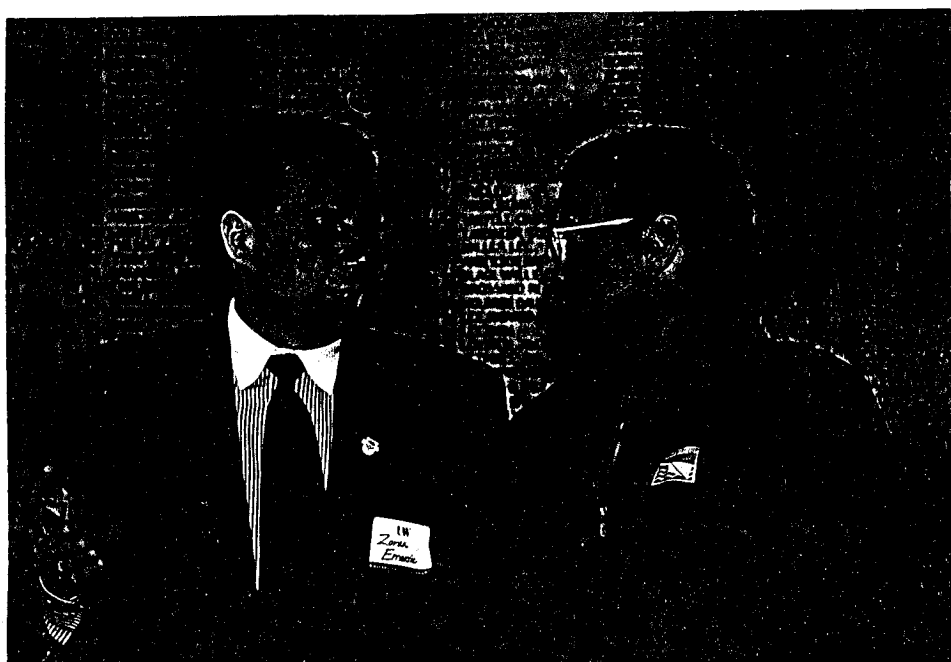
Naredne mediteranske igre održane su na zapadnoj obali Jadrana u Bariju 1997. godine. Ovdje se pojavljuju već vrlo iskusi naši veslači, osvajači svjetskih prvenstva, finalisti, odnosno učesnici olimpijskih igara ali i neka nova imena. I s pravom se očekivao uspjeh od njih. S druge strane bilo je samo pitanje koju će medalju ubrati. Razumljivo najveći protivnici bili su domaćini Talijani zatim Francuzi kao i Slovenci. Priznajemo da smo planirali dvije zlatne, ali «zalomila» se samo jedna i to kombinacije četverca bez, Martinov, Čuljak, Banović, Vujević. Uvjerljivo i premoćno iako su pokušali Talijani u zadnji čas nešto učiniti četverac je pokazao da je on i za veće podvige. Nažalost već par dana kasnije došlo je do nesuglasica i četverac «snova» iako je došao u Pariz nije nastupio na svjetskom kupu. Jedna lijepa ostvarljiva ideja rasplinula se na početku. Osim toga u Bariju se dogodio i neugodni incident kojeg je učinio Banović nepristojno se ponašajući nakon pobjede u čamcu, što je izazvalo čuđenje kod prisutnih funkcionera iz svih zemalja. Tako je ova zlatna medalja čista kao suza ipak djelomično «potamnila». Srebrna u dvojcu bez kormilara ipak je bila za njihove vlasnike slaba utjeha. Franković je tada izjavio : **Zadovoljan sam, ali ne i presretan.** Nakon zlata u Indianapolisu, ovo mi je najdraža medalja, iako se rezultat može smatrati malim podbacajem. Njihov trener Igor Čulin bio je nezadovoljan te je na upit o rezultatu odgovorio «a tko je to više očekivao». Činjenica je da je i on bio razočaran konačnim ishodom. Druga srebrna pripala je dublu, Telišmanu i Bajlu. Činjenica je da nisu očekivali srebrnu nego brončanu medalju. Zašto ? Priznali su i sami; protivnici su zlatni i brončani s olimpijskih igara u Atlanti, Talijani i Francuzi. Bio je to prevelik zalogaj, međutim dogodilo se da 300 metara do cilja vodili su i tek u finišu izgubili prvo mjesto od Talijana. Nisu vjerovali da njih dvojica, prošle godine tek šesti u finalu B na olimpijskim igrama u Atlanti mogu pobijediti tako vrhunske veslače. Ipak se to dogodilo. Bila je to još jedna psihološka stepenica koju je trebalo pobijediti ali su

uspjeli. I tako su ti uspješni nastupi na svjetskim prvenstvima, olimpijskim igrama i sada na mediteranskim igrama ukazali, da hrvatsko veslanje izgrađuje uspješno svoj sustav razvoja bez obzira na greške, koje su se paralelno radile što je i razumljivo u svakom sistemu. U sjeni ovih uspjeha, jednu dugogodišnju karijeru završio je veslački entuzijast Luka Vrgoč, član Mornara. Ovdje je veslao skif i osvojio je peto mjesto. Prvi puta ovdje je nastupio i naš dubl, laki veslači i to kombinacija Jadran/Ri- Iktus. Nažalost, završili su na posljednjem sedmom mjestu. Tomislav Senčić i Silvio Ambruš nisu uspjeli više. Danas, Silvio Ambruš je napustio aktivno veslanje, uspješno radi u svojoj struci u Osijeku, ali je vrlo aktivan kao veslački djelatnik. Tomislav Senčić studira, ali još uvijek uskače u seniorske posade riječkog Jadrana.

1997. Bari	1 x SM Luka Vrgoč (Mornar)	FA 5.mj.
	2 x SM Hrvoje Telišman(Treš), Danijel Bajlo (Ja/Zd)	FA 2.mj.
	2 – SM Tihomir Franković, Igor Boraska (oba Gusar)	FA 2.mj.
	4 – SM Oliver martinov(Ja/Zd),Krešimir Čuljak,Marko Banović (oba Mladost), branimir Vujević (Ja/Zd)	FA 1.mj.
	2 x SLM Tomislav Senčić(Ja/Ri). Suilvio Ambruš (Iktus)	FB 1.m

I još jednom osvojena je zlatna medalja ali ovaj puta u Bariju (Italija). Zlatni četverac bez kormilara Veslao je u sastavu Oliver Martinov, Krešimir Čuljak, Marko Banović i Branimir Vujević.

Ova slika nije ni sa jedneih Mediteranskih igara, nego iz Seattlea. Ona nije slučajno stavljena ili možda Greškom nego s namjerom. Sve logističke aranžmane vodio ih je Zoran Emeršić (lijevo) od Becauierea Do barija od Barija do Tunisa.

TKO JE OD NAŠIH VESLAČA NASTUPAO NA MEDITERANSKI IGRAMA ?

MEDITERANSKE IGRE U TUNISU

Konačno nekoliko riječi o posljednjim mediteranskim igrama u Tunisu. Već na početku godine FISA je zamolila razvijenije veslačke zemlje Mediterana da ne pošalju najbolje posade. Željia je bila da ostale zemlje kao Tunis, Maroko i druge dođu do poneke medalje. Ta preporuka je prihvaćena. Tako smo mi prijaviili dvije samo dvije posade. Koliko nam je poznato na ovim igrama održana je prvi puta disciplina za seniorke i to u skifu. U Tunisu je nastupila Mirna Rajle i poslije plasmana u A finale, osvojila je peto mjesto. Neki su bili razočarani njezinim plasmanom, međutim činjenica je da ni mediteransko veslanje nije više ono koje je nekada bilo. Ove godine bili je više eliminacijskih trka nego ikada ranije. Dubl seniori Mladosti, Babić/Šindler nisu se plasirali u finale, ali su u B finalu osvojili prvo mjesto. Rezultat je prosječan, međutim ipak na kraju potrebno je nešto naglasiti. Mi smo jedni od rijetkih koji su se držali preporuka, ostali nisu. To znači da koji puta ne treba slušati preporuke, jer medalje su ipak medalje. Jer u povijesti hrvatskog veslanja bit će zabilježeno, da su mediteranske igre u Tunisu 2001. bile prve, gdje nismo osvojili ni jednu medalju.

U svezi same staze koja je bila duga 1000 metara jedan značajan dio logistike dala je Hrvatska, odvezavši katamarane u Tunis (s Jaruna). Ogromnu pomoć u provedbi samog veslačkog natjecanja bila je od strane Zorana Emeršića sigurno najstručnijeg poznavatelja veslačke tehnologije i njene provedbe na veslačkim stazama kod nas, kojeg je zadužila i FISA. Tako uz natjecatelje Hrvatska je dala i tehničku pomoć u provedbi dijela mediteranskih igara. Inače, veslačka natjecanja održana su u luvi Tunis.

2001. Tunis 1 x SŽL Mirna Rajle (Iktus)

FA 5.mj.

2 x SM Antonio Babić, Davorin Šindler (oba Mladost)

FB 1.mj.

Drugoplasirani u dvojcu bez kormilara u bariju bili su Igor Boraska i Tihomir Franković.

Odlično drugo mjesto u dvojcu na pariće izborili su Hrvoje Telišman i Danijel Bajlo.

Može (i) medalja?!

OSIJEK - I "Iktusov" predsjednik, ujedno član stručnog stožera osječkog veslačkog kluba, prof. Davor Brust, nestrpljivo očekuje današnje žensko "A" finale lakih samaca i nastup naše Mirne Rajle. S kakvim nadama?

Držim da je bolja od predstavnica Bugarske i SAD-a, a ako sve krene kako treba, u trenucima inspiracije, Mirna bi se mogla boriti i za medalju! Uostalom, od ostale tri suparnice, Švicarku je već jednom pobijedila, s Nizozemkom je u posve istom rangui, a dosad još nije nadmašila samo Irkinju, prognozirao je prof. Brust. (D.Kž.)

Mirna Rajle: Nisam podbacila

Mirna Rajle je, kao i '99. u kanadskom St. Catherine-su, zauzela šesto mjesto. Nakon njezinog osobnog rekorda (7:41), odveslanog prošlog utorka u repasazu u subotu su neki očekivali, bar, reprizu Kolna i petog mjesta (1998).

Nakon utrke bila sam vrlo nesretna - priznala je jučer Mirna, našavši sigurno utjehu u svojoj kompletnoj obitelji, koja ju je uživo bodrila s obala poznatog jezera. No, nakon prespavane noći opet shvaćam da je veslanje sport u kojem često odlučuju nijanse povezane s (ne)poklapanjem niza sitnih detalja, te nadasve s trenutačnom inspiracijom. Jednostavno, nakon solidnog starta, u trenucima kad sam vidjela da suparnice stvaraju prednost, podigla sam i ja broj zaveslaja, ali camac nije išao! Ukupno ocjenjujući, držim da nisam podbacila, u Luzernu sam postigla i osobni rekord...

Još malo i u USA imamo osmerac !

Pomalo iznenađujuće pojavljivale su se vijesti polako iz jednog, drugog, trećeg itd. klubova, da naši nadareni veslači spremaju se na studije u Ameriku. Već se pričalo krajem prošle godine da Domagoj Jelić, brončani skifista s prošlogodišnjeg prvenstva svijeta odlazi na studij. Uskoro se pojavila vijest da će još jedan mladi perspektivni veslač iz Mladosti, mladi Martin Rogulja također otići na studije u USA. Još se nisu smirile prve te najave, kada je «puknula» vijest i o mogućem odlasku nosioca srebrne medalje u dublu Anti Kušurinu iz Trešnjevke. Nije prošlo mnogo vremena, kada se opet čulo, da još jedan nadareni i perspektivni veslač Mladosti odlazi na studij u Ameriku a radi se o Petru Lovriću. I onda krajem kolovoza doznali smo da i olimpijski dubl iz Sidneya putuje preko «velike bare», Tihomir Jarnjević iz karlovačke Korane te Ivan Jukić iz osječkog Iktusa !! Šest perspektivnih i provjerenih veslača u smjeru prema zapadu !

Tamo će studirati i trenirati, nastupati i natjecati se za svoja sveučilišta. Zanimljivo je ali svojevremeno iz Mladosti su otišli perspektivni Igor Lasić nositelj srebrne medalje u dublu, zatim, Dinko Vučemilović, braća Čupin i Jukić, Marko Banović. U Americi su studirali u prošlih 10 godina i Igor Boraska te Igor Francetić ali su se oni jedini vratili natrag u Hrvatsku. Momci su zbog svojih postignutih uspjeha u veslanju dobili odgovarajuće stipendije a najperspektivniji Ante Kušurin nositelj srebrne (2000.) i zlatne medalje (2001.) dobio je stipendiju za 5 godina unaprijed (!).

Međutim postavlja se pitanje kako dalje ? Kako će direktor reprezentacije pratiti njihov rad i kako ih uklopiti u planove za narednu godinu. Poznato je kako je bilo složeno usklađivati treninge između Boraske i Frankovića, zatim Francetića s osmercom i ranijim treninzima i nastupima s četvercom sa na Nations Cupu. A sada ? Kako riješiti ovu enigmu, kad se u jednom trenutku pojavilo čak šest veslača i to na raznovrsnim lokacijama studiranja u USA.

Jer u kuloarima se već doznalo, da su neki već otpisani za reprezentativne posade a o drugima se razmišlja kako dalje ? Bez obzira na sve, činjenica je da ako želimo zadržati današnji visoki rejting hrvatskog veslanja u svijetu potreban nam je svaki čovjek, svaki veslač i dobra prateća logistika. Dok ovo čitate svi veslači su već na svojim sveučilištima. Doznali smo već, da su neki kao Jelić i Rogulja imali prve okršaje na ergometrima ! Dakle svrstavanje veslača u perspektivne, više perspektivne i najperspektivnije. Potrudit ćemo se, da ih pratimo i doznamo kako su se prilagodili, što rade, kako treniraju i kako se natječu.

Međutim ipak postavljamo jedno pitanje koje je nezaobilazno. Je li će se oni kao veslači i kao gotovi ljudi s fakultetskom diplomom ikada vratiti u Hrvatsku i tu naći svoju životnu egzistenciju u vlastitoj zemlji ?

Odgovor je teško naći ali treba pričekati. Jer jedan od prijedloga je, da najviše sportske insitucije u zemlji pokušaju odličnim sportašim osigurati nakon karijere odgovarajuće i solidno zaposlenje. Ako gledamo iz naše perspektive neki naši veslači sigurno su to zaslužili.

Najbolji karlovački veslač olimpijac Tihomir Jarnjević otputovao je u subotu, 1. rujna na četverogodišnji studij na američki koledž Dowling na Long Islandu u New Yorku. Uz studij poslovnog menadžmenta Jarnjević će svakodnevno trenirati pod stručnim vodstvom sveučilišnih trenera. S Jarnjevićem je otputovao i njegov partner u dvojcu na pariće Osječanin Ivan Jukić. Amerikanci su stipendiju za studij na koledžu Dowling ponudili Jukiću i Jarnjeviću za vrijeme Olimpijskih igara u Sydneyu. Veslački klub Korana

organizirao je u srijedu, 29. kolovoza na terasi restorana Kvaka kod Veslačkog doma na Kupi oproštajni susret povodom Jarnjevićevog odlaska u Ameriku. Od Jarnjevića su se toplim riječima oprostili zamjenik župana Vitomir Majoli, predsjednik Karlovačke sportske zajednice Željko Šančić i predsjednik Veslačkog kluba Korana Davorin Katušin. Šančić je Jarnjeviću poklonio knjigu 200 godina sporta u Karlovcu, a Katušin mu je u ime kluba predao novčanu nagradu.

Tihomir Jarnjević, najbolji karlovački veslač – olimpijac

GLAVNI CILJ OLIMPIJSKE IGRE U ATENI

Tihomir Jarnjević otišao je na četverogodišnji studij u Ameriku, no i dalje će biti prisutan u hrvatskom i karlovačkom veslanju. Slijedećih četiri godine Jarnjevićeva adresa bit će "Dowling college" Long Island, New York. Za vrijeme oproštajnog susreta kojeg je organizirao Veslački klub "Korana" obavili smo razgovor s Jarnjevićem.

Kako je uopće došlo do mogućnosti odlaska u Ameriku?

Za vrijeme Olimpijskih igara u Sydneyu Amerikanci su ponudili mom partneru u dvojcu na pariće Ivanu Jukiću i meni da dodemo studirati i trenirati u New York. Nakon nekoliko kontakata i dogovora mi smo odlučili prihvatiti ponudu. Studirati ću poslovni menadžment, a trenirati ćemo svakodnevno pod stručnim vodstvom sveučilišnih trenera.

Kakvi vas uvjeti očekuju u New Yorku?

Imamo sjajne uvjete, plaćeni smještaj i školovanje, te stipendiju, a prema nekim saznanjima uvjeti za trening su odlični. Dobio sam već i raspored, tako znam do ću prvi trening imati ujutro od 6 do 8 sati, a nakon toga idem na predavanja. Poslije predavanja slijedi poslijepodnevni trening. Bit će naporno, no neće biti problema. Jukić i ja nastupati ćemo na regatama za svoj koledž.

Kako će biti s dolascima u Hrvatsku?

Napravljen je dogovor da nastupim za klub i reprezentaciju na svim važnijim regatama, a u skladu s rasporedom u Americi. Naravno, moram sudjelovati na raznim kvalifikacijskim regatama za reprezentaciju kako bi se mogao kvalificirati na velika natjecanja.

Koji je glavni cilj u slijedećem razdoblju?

Jukić i ja smo napravili plan za slijedeće razdoblje, a glavni nam je cilj da se plasiramo na Olimpijske igre u Ateni 2004. godine. Sve će biti usmjereno u tom pravcu, a mi se nadamo da ćemo to i ostvariti. Za ostvarenje tog cilja mislim da će nam puno značiti boravak u Americi.

Kada će biti prvi dolazak u Karlovac?

Sigurno je da ću u Karlovac doći preko ljeta, a da li ću možda doći za Božić i Novu godinu to je još uvijek pod upitnikom. No, moj veslački klub, moj grad i Hrvatska bit će mi uvijek u mislima.

B.O.

Kako su proživjeli gubitak medalje Koja im je bila na rukohvatu

Svi koji prate utrke razumljivo doživljavaju slijed događaja svaki na svoj način. Ako vam je uspjeh na dohvata ruke, dakle za samo jedan rukohvat a medalja vam ostane neispunjena želja i san, razumljivo duboko ste nesretni i žalosni. Svatko te trenutke proživljava na svoj način. Trener proživljava kao svoj neuspjeh. Gledatelji doživljavaju ljuteći se na trenera i sportaše-veslače a veslači? Ako nitko drugi onda su oni željeli uspjeh. A kako su doživjeli ti dečki posljednje trenutke, pročitajte....

Hrvatski četverac s kormilarom u posljednjem zaveslaju ostao bez odličja u velikom finalu

Medalja pobjegla za samo 17 stotinki

Bila je to njihova tek četvrta utrka u četvercu "sa", treća u Luzernu. Hrvanje Marić, Daniel Bajlo, Marko Rušev, Marko Dragičević i kormilar Jurica Batur krenuli su sjajno, prvi na 1.000 i 1.500... No, u posljednjih 500 metara pao je broj zaveslaja, Britanci su stizali iz pozadine... Zlato je pobjeglo, Francuska prva, Italija druga i odluka u foto-finišu - Englezi su bili brži 17 stotinki. Tugu i nevjericu koja se čitala na licima zadarskih veslača nemoguće je opisati.

Dvadesetak minuta nakon utrke Daniel Bajlo još uvijek nije mogao pronaći riječi. Na molbu da prokomentira utrku nezaustavljivo su krenule suze...

- Tužan sam, tako sam tužan... Ne mogu, ne mogu...

Suza je stizala suzu, pokušao ga je utješiti otac i trener Romano.

- Nemoj, smiri se. Strpi se, bit će još utrka, bit će vrmena...

No, u tim trenucima ništa nije pomagalo, a i ocu je drhtao glas...

- Ovo je već 12. utrka u kojoj sam kao trener izgubio medalju u foto-finišu.

Daniel je u glavi vrtio utrku...

- Nismo zaostali, nismo bili ne-

gdje iza, vodili smo čitavo vrijeme i onda u tih posljednjih 100-200 metara... Radije bih da nismo ušli u finale nego ovo.

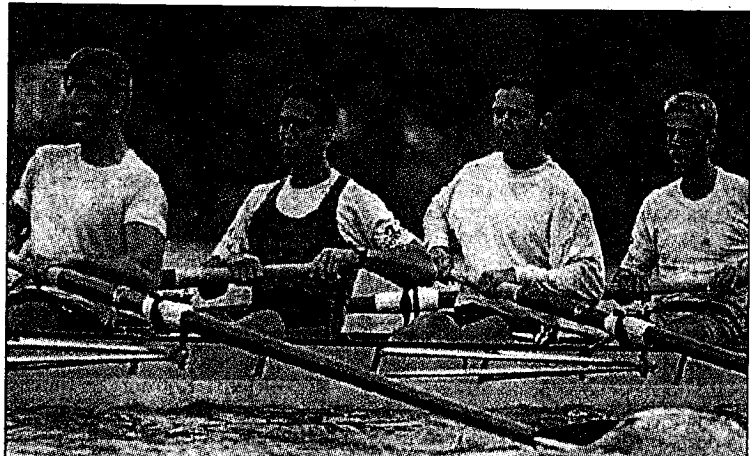
No, ovi veslači su iznimni sportaši i to su još jednom dokazali...

- Krenuli smo bez respekta, iako smo imali najlošije rezultate od svih posada. No, znali smo, ako se ludački borimo sve je moguće. Ovo će nam biti još veći poticaj za dalje, sad imamo 10 puta veću želju trenirati još više... - rekao je Marko Dragičević.

Ponašanjem, srčanošću i vjerom oduševljavali su nas svih ovih dana u Luzernu, a sve je to još više bilo izraženo nakon nesretno izgubljene medalje. Sportaši u onom najboljem obliku...

- Znam da ćemo drugi put biti bolji, da nam je ovo veliko iskustvo, ali ovo je utrka koju nikad neću potpuno preboljeti... - dodao je mali Jurica Batur, kormilar četvrtice posade na svijetu.

ČETVERAC "SA": 1. Francuska 6:08.25, 2. Italija 6:09.71, 3. Velika Britanija 6:11.62, 4. HRVATSKA 6:11.79 5. Rumunjska 6:13.36 6. SAD 6:16.33

KRATKI ZA JEDAN ZAVESLAJ - Dragičević, Rušev, Bajlo, Marić i kormilar Batur
Snimio: Ronald GORSIĆ

Što se to događalo u Zagrebu tijekom ljetnih mjeseci?

Nakon svjetskog juniorskog prvenstva vesla mladih veslača «spuštena» su na pola koplja. Prestalo se trenirati i došao je «školski» raspust. Svi su otišli na odmor osloboditi se natjecateljskih stresova i neprospavanih noći. Istina je, to se dogodilo samo s reprezentativcima juniorima i juniorkama a ostali? Njihov odmor počeo je još skoro mjesec dana ranije nakon prvenstva Hrvatske u Zagrebu. Ilangari i pontoni su utihnuli, jer stigle su ljetne vrućine.

I zato je bila pomalo iznenađujuća vijest, da su veslačice i veslači Iktusa nastupili na regati u Mariboru. Dakle tamo nije bilo baš previše «odmora». Možda bi se nešto slično dogodilo i u Dalmaciji, ali jedna bura 29. lipnja, koja je odgodila završnu regatu Kupa Dalmacije a zatim je termin prebačen 15. rujna uvjetovala je da se većinom juniori i juniorka pripremaju za to završno natjecanje. Neki kao Kaštela, Mornar i riječki Jadran otišli su na regatu u Klagenfurt, da se pripreme za Kup Dalmacije. Tako je učinila i Korana.

A zagrebački klubovi? Još dan danas spavaju ljetnim snom. Još uvijek se odmaraju od teških prošlogodišnjih zimskih i pripremnih proljetnih treninga i regata. Što se to dogodilo u zagrebačkim klubovima odnosno kako se moglo dogoditi da treneri skoro dva mjeseca nikako da sakupe svoje veslače i veslačice? Konačno zašto su plaćeni, jer poznato je da volontera nema više ni u jednom klubu.

Jer bilo je žalosno doći na Jarun i pogledati jarunsku stazu, gdje se pojavio po koji usamljeni čamac. Staza je bila pusta i vapila za veslačima. U posljednjih desetak godina to se još nikada nije dogodilo.

Nekada su zagrebački klubovi organizirali za najbolje veslače odlazak na regatu u Klagenfurt, gdje vrvjelo od Zagrebčana. Ovaj puta čast je spasilo nekoliko veterana.

I zato nam je posebno drago, da su druge veslačke sredine u Hrvatskoj pokazale da mora postojati veslanje tijekom cijele godine a ne kako nekome odgovara. Konačno dio krivice spada sigurno i na rukovodstva klubova.

MLADI VESLAČI(CE) "IKTUSA" NA MEĐUNARODNOJ REGATI U SLOVENIJI

Josipa i Vjera dva puta prve

MARIBOR - Na tradicionalnoj međunarodnoj regati u slovenskom Mariboru, gdje se ovaj put eksperimentalno sa skraćanjem staze na svega 500 metara, protekloga vikenda natjecalo se više od dvije stotine veslačica i veslača iz Austrije, Hrvatske i Slovenije. Među njima bilo je i šest mladih članova osječkog "Iktusa", kojima je nastup u Mariboru ponajprije, bio koristan trening, uz ostalo i zbog stjecanja međunarodnog iskustva.

Istakla se posada ženskog dvojca na pariće **Josipa Steiner, Vjera Omrčen**, jer su osječke veslačice dva puta osvojile prvo mjesto, među mladim juniorkama, a potom i u konkurenciji juniorki. Osječka mlada juniorka **Jasmina Brkić**, pobijedila je svoje vršnjakinje u samcu, ali je, među nešto "starijim" djevojkama, u društvu juniorki, morala priznati da je slovenska prvakinja **Maja Rehar** bolja. I nitko više! U istoj konkurenciji nastupila je i **Ivana Modrić**, zauzevši četvrto mjesto kod mladih, a peto kod juniorki.

Među juniorima, Mariborčanima su se iz "Iktusa" predstavili **Ante Janjić** i **Goran Stašćik**. U dvojcu na pariće bili su četvrti (mladi juniori) i šesti u cilju (juniorri). (D.Kž.)

Jedno jutro u veslaoni Mornara

Očekivali smo, da će se u subotu ujutro 15. rujna konačno razmrsiti čvor i doznati tko je prvak Kupa Dalmacije, međutim ništa od toga. Posljednja četvrta po redu regata odgođena je zbog juga u Kaštelanskom zaljevu.

Da ne odemo praznih ruku, najavili smo se posjeti Mornaru. I stvarno u 8 «uri» našli smo se na prostoru VK Mornar. A tamo treniralo se već punom parom. Juniori pod vodstvom Josipa Berečka-Bepe već su bili u veslaoni. Pićini(Nikola Stipaničev) «mulci» također su trenirali u teretani. I sad s kim razgovarati. Odlučili smo prvo s trenerom Berečkom. Ušli smo u veslaonu i promatramo. Momci se razgibavaju. Prolazi desetak minuta i kreću na sjedišta. Mornar ima jednu od najljepših veslaona u Hrvatskoj. Osmero ih može trenirati istovremeno. Pogledajte to na slici.

I počinje kratko uveslavanje, zagrijavanje. U «čamcu» su Uljević, Petrović, Pažanin, Roje, Muslin, Rakvin, Kuljanin i Belić. Pozorno slušaju upozorenja trenera Bepa

- Leđa – podvignu trener Berečka a momci naglašenije povlače leđa prema nazad. I tako opet nekoliko minuta.

- Noge – opet kratka zapovijed trenera, a Mornarevi juniorski osmerac kao jedan nakon ukočenih noga kreće lagano u pregib koljenima. I opet prolaze minute. Trener Berečka ispravlja ponekog, upozorava, savjetuje.

- Manje kare – opet nova zapovijed, što znači pomicati sjedalo(karić) samo nekoliko centimetra. Momci pozorno slušaju. Pojavljuje se i prvi znoj na čelima. Svi šute i izvršavaju zadane obveze.

- Ruku na leđa – ponovno nova zapovijed trenera i svaki «lijevi» veslač stavlja desnu ruku iza leđa a svaki desni veslač svoju lijevu ruku iza leđa. E već se nalazimo polaganou punom treningu. I stvarno dolazi nova komanda.

- Objе ruke – a momci hvataju vesla obim rukama i pojačavaju zaveslaj.

- Dugo, i na pola kareta (misli se na pola dužine) – kaže opet Berečka. I tako momci sve snažnije se uveslavaju. Prestajem ih pratiti i pitam trenera Berečku kako je zadovoljan s momcima.

- Ma odlični su. Sada u jesen počinjemo u 8 uri ujutro a poslije podne u 15 i po – odgovori Bepo.

- A zašto tako rano poslijepodne ?

- Sve je to zbog prijevoza. Čim završe školu dođu na trening i onda kući. Ovako uštede sat manje na putovanje do treninga ovdje u Mornar. Mnogi putuju na trening i po dva sata ! U ljeti, s treningom počinjemo već u 7 sati zbog vrućina.

- A čuo sam da ste bili na regati u Villachu ?

Da. Bila je to neka vrsta nagrade za one koji su bili najuporniji tijekom godine i koji su odradili sezonu bezpogovorno. Međutim nismo imali previše sreće s vremenom. Padala je kiša, vrijeme je bilo pomalo ružno a i kontra vjetar. Nastupili smo u dvojcu bez kormilara, dublu i skifu juniori. Zatim se natjecala posada mlađih juniora u dublu i jedan kadet u skifu.. Putovali smo zajedno s veslačima iz Kaštela. S njima smo u kombinaciji veslali osmerac

juniora. Šteta što smo uveslavali zajedno samo pet puta. Prvi dan osmerac je zaostao za drugim u skupini dvije dužine čamca a drugi dan već je razlika bila samo pola dužine čamca – ispričao nam je trener Berečka posljednje događaje iz Mornar.

- To znači da imate dosta poteškoća s kvalitetetnim veslačima ?

Mornarevi juniori zagrijavaju se u svojoj veslaoni.

- Pa ima. Jedan od najboljih iz osmerca svojevremeno se zaljubio. I molili smo ga i prosili, da vesla za sebe i za osmerac, ali molbe sve završile u vjetru – odgovori Berečka. Napuštamo veslaonu i odlazimo ispred zgrade Mornara, prema obali. Kakva bonaca !!! A Gamulin odgodio regatu u Kaštelama. Kad ga vidim proklet će meteorologe tri puta. More kao ulje, ni vala, ni vjetra. Krenuli smo na kavu s Pićom u obližnji restoran. Razgovarat ćemo s trenerom, koji je nastupio kao kormilar na 18 europskih prvenstava, živa enciklopedija hrvatskog veslanja, čovjek koji se tim sportom bavi «samo» 52 godine. Mnogima je možda i dosadan, previše nametljiv, jer uvijek nešto prigovara, objašnjava, međutim treba ga poslušati. Njegove mnoge riječi su «debelo» točne a ako pogriješi, a koji trener nije pogrešio. I tako smo uz kavu kritizirali naš posljednji uspjeh u Luzernu(zašto samo srebro, mogli smo i do zlata) ali i već zaboravljene propuste tamo odo 1955. pa na bliže.

Polako smo završavali razgovor, jer morao sam u Gusara. Tamo smo se dogovorili da ćemo se naći s Duškom Krstulovićem, predsjednikom Gusara, Jurje Gamulinom i ostalima. Došao sam do betonske obale, pnotona. Na stolcu uz obalu sjedi trener Berečka a momci jedan po jedan odlaze u skifu na more, izveslavajući svoj jutarnji subotnji trening.

HRVATSKI VESLAČKI KLUB - CROATIAN ROWING CLUB

MORNAR

21000 SPLIT Poljudsko Setaliste 9

Tel/fax: 021/345-942

Osnovan 1949. godine

Mornarevi osmerac juniora u veslaoni

Trener Josip Berečka pažljivo ih prati.

Nije se pomakla kamera, nego dečki vrlo brzo veslaju.

Poznato je da sportaši uvijek se odazivaju akcijama, gdje se na razni način sakupljaju novci za nužno potrebnu opremu bolnica i institutima. Ovaj puta se odazvao Oliver Martinov, jedan od srebrnih iz Luzerna. Prošle godine takvu akciju pokrenuli su osobno Ninoslav Saraga i Oliver Martinov a vjerujemo da će se ovakvim sličnim akcijama odazvati i ostali srebrni.

Veslač Oliver Martinov trčat će na The Terry Fox Run u subotu (10.30) na Jarunu

Obavijestit ću i ostale iz osmerca

Svjestan sam da našim bolnicama i institutima nedostaje i novca i potrebnih aparata.

akcija SN

Poznati veslač Oliver Martinov, srebrni iz osmerca sa SP-a, nije dvojio niti trenutka kada smo ga pitali hoće li se pojaviti na humanitarnoj utrci The Terry Fox Run. Ninoslav Saraga i on prošle su godine već sudjelovali u pomoći za djecu stradalih od mina, a skupljali su i novac za pomoć malom pacijentu za bubrege.

- Neće mi biti prvi puta da se odazovem na humanitarnu akciju. Svjestan sam da našim bolnicama i institutima nedostaje i novca i potrebnih aparata. Pedeset kuna startnine nije velik novac, a ako svi možemo pomoći...

Hoće li istrčati tih 7 kilometara na Jarunu?

- Malo me bole leđa još od Svjetskog prvenstva. No, mislim da ću

ipak istrčati.

Ako se predomisli uvijek može i ishodati do cilja, mada je dozvoljeno i rolanje i vožnja biciklom. Doći će sam?

- Sigurno će doći sa mnom i moja supruga Tamara, a nastojat ću obavijestiti i ostale iz osmerca. Malo smo se raštrkali, ali mislim da neće biti problema.

Svaki sudionik koji istrči, prohoda, odrola ili utrku odvozi biciklom dobit će majicu i sokove. Sav prikupljen novac ide u ruke Udruge za borbu protiv raka, koja će ga prosljeđiti Institutu Ruder Bošković kojemu je potrebna centrifuga za hlađenje, koja će se koristiti u istraživanju. Doktori koji će se također naći na Jarunu, odgovarat će na sva pitanja o ovoj opakoj bolesti.

Medijski pokrovitelj su SN, a apeliramo da svi koji žele mogu novčani doprinos uplatiti na žiro račun broj 30106-678-126772 s naznakom "za utrku". (im)

NA APPEL VESLAČA

ODAZVAO

SE TENISAČ

Našavši se dan prije susreta s Goranom Ivaniševićem u Kaštel Kambelovcu, Juraj Gamulin mi je tu večer rekao, da će Goran posjetiti Gusar, najtrofejniji hrvatski klub i pokloniti tri školska čamca Gusarevim kadetima. Drugo jutro našao sam se u Gusarevom domu, slobodno rečeno hramu hrvatskog veslanja. I Goran je došao. Nije želio da taj susret bude medijski praćen. Jednostavan kako mogu biti samo veliki majstori sporta rekao je da želi pomoći ovom najsplitskijem klubu, koji je donio hrvatskoj toliko značajnih olimpijskih i svjetskih medalja. Da, osvojio me je svojom srdačnošću, neposrednošću. Jer znao je, da kad jednom zaveslaju mladi Gusaraši ovim čamcima iz njih će «izniknuti» opet jedan Celent, Bonačić, Jelaska, Boraska, Ivančić, Mrduljaš, Tironi i njima «slični» u skoroj budućnosti.

GUSAR GORAN

■ Na apel trofejnoga veslačkog kluba Gusara prvi se odazvao trofejni teniski as Goran Ivanišević doniravši sredstva za nabavku tri nova školska čamca

SPORTSKA RUKA POMOĆI

Nakon apela kojega su uputili članovi splitskog Gusara zbog velikih problema u koje su zapali nakon što su nedovršeni radovi na Dому počinili malu štetu, nakon samo tri dana stigla je prva velika konkretna pomoć. I od koga će nego od sportaša, splitskog djeteta, spremnog pomoći u okviru svojih mogućnosti. Naravno, riječ je o Goranu Ivaniševiću koji je pružio konkretnu pomoć trofejnog kluba i jednom od stupova splitskog sporta.

● Pročitao sam u koje su nevolje upali veslači. Radi se o velikom klubu, dugoj tradiciji i momcima koji imaju svjetske rezultate. U svakoj generaciji ovog kluba ima osvajača najvećih odlič-

ja. Ne trebaju vam onda veći razlozi za pomoć klubu koji je trenutno u nevoljama. Sjećam se svoje prve Olimpijade 1988. godine u Seulu kada sam se u olimpijskom selu družio sa pokojnim Zlatkom Celentom, legendom hrvatskog veslanja i sporta. Uz sve to i moj nećak je član Gusarove obitelji, pa se nadam da će sada imati i bolje uvjete za treniranje — ispričao nam je Goran.

Goran je pomogao "gusarašima" ili bolje kazati donirao sredstva za nabavku tri nova školska čamca. Koliko to znači Gusarovoj školi veslanja kazali su nam treneri Srđan Vranković i Šime Sudić koji vode brigu o 200-tinjak najmlađih članova trofejnog veslačkog kluba.

● Bila bi ta brojka i veća jer mi jednostavno ne možemo primiti svu zainteresiranu djecu jer nemamo adekvatnu opremu. Sa ova tri nova čamca uvelike će se poboljšati kvaliteta rada — kazali su Vranković i Sudić.

Zadovoljan je bio i predsjednik Gusara mr. Duško Krstulović koji je sa strane čakulao sa Goranovim ocem Srđanom. Tri nova plovila obogatit će Gusarovu flotu i pomoći u razvoju mladih talenata.

● Mi smo uputili apel za pomoć i odmah smo je dobili od velikog prijatelja, sportaša i čovjeka koji voli svoj grad — kazao nam je Krstulović dok je ispraćao svoje goste jer je Goran već imao zakazane nove obveze.

Robert RADICA

Zlato nam je izmaklo jer smo se loše hranili u najgorem hotelu u Luzernu

GLOBUS

B R O J 5 6 0 , 3 1 . K O L O V O Z A 2 0 0 1 .

Prigodom dolaska avionom u Zagreb, dan kasnije poslije osvajanja srebrne medalje u Luzernu na svjetskom prvenstvu, na aerodromu Pleso nastala je neviđena gužva. Poslije prvih grljenja i ljubljenja otišlo se u VIP salon, gdje je predsjednik HOO-a dr. Zdravko Hebel zaželio dobrodošlicu i čestitao im sigurno istovremeno najveći ovogodišnji hrvatski sportski uspjeh. Tko jepostigao više? Nogometaši koji strepe od San Marina! Rukometaši, odbojkaši. Jedino im donekle uz bok mogu stati plivači. Vaterpolisti ne. Razumljivo čim su završile službene čestitke, novinari su krenuli u lov na razgovore s pojedini članovima osmerca. Ovdje se našao i novinar tjednika Globus, koji je intervjuirao najiskusnijeg i najstarijeg člana osmerca. Iako su možda mnogi pročitali ovaj intervju, mi smo ga stavili u «Veslanje». Razlog je, što smo kroz Boraskine izjave vidjeli jednu stranu viđenja a nadamo se, da će netko reagirati i pokazati i drugu stranu viđenja, dakle ne «poledinu» negu i «glavu». Jedino na taj način možemo doći do objektivne istine.

Uredništvo

Igor Boraska, član hrvatskog osmerca koji je na na Svjetskom veslačkom prvenstvu u Luzernu osvojio srebro, govori o tamnijoj strani hrvatskog veslanja

Piše Tomislav BIRTIC
Snimio Mio Vesović

Nas osmorica smo u posljednjih osam dana izgubili najmanje po tri kilograma. Ja pet. To je nedopustivo, i vrlo je vjerojatno da nam je zbog toga izmakla zlatna medalja – rekao je za Globus Igor Boraska po povratku sa Svjetskog veslačkog prvenstva u Luzernu, na kojemu je hrvatski osmerac – Boraska, Damir Vučićić, Oliver Martinov, Krešimir Čuljak, Tomislav Smoljanović, Nikša

Skelin, Siniša Skelin, Branimir Vujević i kormilar Silvio Petriško osvojio drugo mjesto.

«Neki stručnjaci kažu da se snaga u veslača zadržava usprkos gubitka težine, ima ih čak koji tvrde da je to dobro za rezultat, ali ja sam uvjeren da se s kilogramima gubi i snaga. Smatram da je u finalnoj utrci upravo to bilo odlučujuće i da smo zbog gubitka težine nismo imali snage odgovoriti na napad Rumunja na sredini staze».

razini, jednako je bilo i na regatama u Muenchenu, Seville i čuvenom Henleyu. Nažalost, na najvažnijem natjecanju sezone reprezentacija je bila smještena u najgori hotel u Luzernu, a prehrana je bila katastrofalna.

«To je više bio hostel nego hotel, jedan WC na dvadeset soba. Svaki od nas za dodatnu prehranu dobio je stotinu švicarskih franaka (oko 500 kuna), ali ne dnevno nego za osam dana. A jedna pizza u Švicarskoj sto-

odbor. Čuo sam neke priče da smo probili budžet od milijun kuna... Ali, upada u oči da je Rumunjska, kao i Hrvatska, siromašna zemlja, no njihovi su reprezentativci imali sve uvjete potrebne za uspjeh. Zato su oni bili i ostatak će veslačka velesila»

U hrvatskom je sportu uobičajena praksa da se ovakve «situacije» rješavaju tako da neki član delegacije dodatne hotelske ili druge troškove plati karticom, pa mu se kasnije, s kraćim ili dužim počekom, izdatak refundira. U nogometu je tako radio Čiro Blažević, u odbojki trpimir barač, u rukometu Zoran Gobac... Nažalost, veslači takvog

HOSTEL, A NE HOTEL
Cijele sezone veslački je Sa-

Igor Boraska tijekom intervjua s Globusovim novinarom Tomislavom Birtićem.

vez radio gotovo besprijeorno. Pripreme, smještaj, prehrana bili su na vrlo visokoj

ji dvadeset franaka», resigniran je Boraska. «Najbolje bi bilo da smo se pokupili i rekli: Doviđenja, mi ovdje nećemo stanovati! Sve dok ne povučete drastični potez, nitko te ne čuje. Međutim, ipak se radilo o

sponzora nisu imali ni u predsjedniku Saveza Zdravka Jurčecu, ni u počasnom predsjedniku Miljenki Finderleu, a kamo li u redovima reprezentativaca.

» SNAGA U finalu je odlučilo to što zbog gubitka težine nismo mogli odgovoriti na napad Rumunja na sredini staze...

Svjetskom prvenstvu, nije to mjesto za stvaranje skandala. Ne znam je li kriv naš savez ili hrvatski olimpijski

MESIČEV INTERES

Po «pozitivnoj praksi», veslače su nakon uspjeha dočekali mnogi brzoglavci. Prvi

Zlato nam je izmaklo jer smo se loše hranili u najgorem hotelu u Luzernu

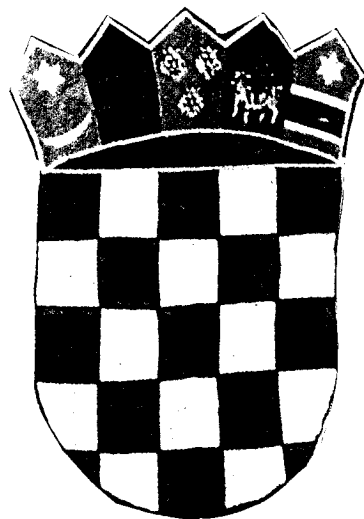
je čestitao hrvatski nogometni savez, potom premijer Ivica Račan, pa predsjednik Hrvatskog olimpijskog odbora Zdravko Hebel. Od glasogovornika Hrvatskog veslačkog saveza Ninoslava Sarage doznali smo da su se iz Ureda

MEDALJA I PROPUSTI

Članove osmerca povrijedilo je što je u novinama više prostora dobilo regularno nogometno kolo nego njihovo drugo mjesto na svijetu, a upalo im je u oči i da maneken na reklami Hrvatskog telekoma s veslačkim

imaju novca: banke, osiguravajuća društva, prehrambenu industriju, telekomunikacije. Nije to nikakva posebna mudrost. Nažalost, ljudi iz saveza ležerno su pristupili tom dijelu posla. Ispada da bi nam bilo bolje da se s nekom natjecanja vratimo

ispita. Branimir Vujević je absolvent na Prometnom fakultetu, Krešimir Čuljak i Oliver Martinov studenti su Fakulteta za fizičku kulturu, a Nikša Skelin student je elektrotehničkog smjera Fakulteta elektrotehnike, strojarstva i brodogradnje.

predsjednika Stjepana Mešića interesirali za adresu Saveza, pa je vjerojatno još za trajanja kratke ceremonije na zagrebačkom aerodromu stigao i brzojav...

Što se veslanja tiče, o uspjesima priča je u nastav-

motivom nisu članovi osmerca, nego anonimci. Igor Boraska nešto se bolje snašao. Nekoć je bio zaposlen u Grawe osiguranju, i njegovi su šefovi u predvorjima firminih filijala ponsno vješali isječke iz novina

bez ijedne medalje, tada bi se vidjelo da nešto nije u redu. Ovako, medalja pokriva razne propuste».

INTELEKTUALCI U ČAMCU

Svi članovi srebrnog osmerca završili su prestižne fakultete ili uspješno studiraju

Prvenstvo Hrvatske u veslanju od Sveučilišnog je državnog prvenstva zanimljivije i kvalitetnije samo zato što su neki natjecatelji već diplomirali, pa nemaju pravo nastupa među studentima. Poznato je da veslači u velikoj većini dolaze iz obitelji intelektualaca. Po nekim statistikama, 80 posto ih ima oba roditelja s visokom stručnom spremom. Da je veslanje glavna nacionalna oaza za sportaše-intelektualce, kao i to da je naporan fizički trening odlična podloga za intelektualne napore, svjedoči i sastav osmerca koji se sa Svjetskog prvenstva u Luzernu vratio s osvojenom srebrnom medaljom. Igor Boraska diplomirani je inženjer strojarstva, Siniša Skelin završio je Medicinski fakultet, a Damir Vučićić za mjesec će dana diplomirati elektrotehniku. Tomislavu Smoljanoviću, da bi postao liječnik, nedostaju još samo dva

INTELEKTUALCI U ČAMCU (NASTAVAK BROJ 2)

Tomislav Smoljanović koji je spomenut u srebrnom osmercu je pred završetkom Medicinskog fakulteta. Siniša Skelin već radi kao liječnik. Osim njih rade i to već dugo vrijeme vrlo uspješno dr. Radovan Radonić iz Mladosti, dr. Mladen Predrijevac iz Croatije, dr. Dean Giroto iz riječkog Jadrana, prof. dr. Aleksandra Frković također iz riječkog Jadrana. Da nabrojili smo one koji se stalno «muvaju» kao aktivni veslači, suci i liječnički kontrolori na regatama.

Međutim potrebno je i čitatelje ali i gore spomenute obavijestiti da kroz koju godinu imat će već nove kolege. Medicinski fakultet u Zagrebu počeli su studirati Andrija Mijačika i Ivan Bohaček iz Mladost te Tomislav Ružić iz riječkog Jadrana. Hvala bogu nećemo se bojati bolesti a vjerojatno ćemo imati i vezu kod čekanja u ambulantama ili bolnicama gdje rade ili će raditi.

► **GLAD** Svaki je za dodatnu prehranu dobio oko 500 kuna za osam dana, a pizza u Švicarskoj stoji oko 100 kuna!

cima (razne su posade bile svjetski prvaci, brončani s Olimpijskih igara u Sidneyu, pobjednici regate u Luzernu, što je ekvivalent teniskog osvajanja Wimbeldona, sad drugi na SP-u u Luzernu), dok je storija o uvjetima i organizaciji rada vječno repiziranje istog scenarija. Momci osvoje medalju, na aerodromu ih dočekaju predsjednik Hrvatskog Olimpijskog odbora, prijatelji i novinari, a čim izađu ispod reflektora, opet su uglavnom prepuštrni sami sebi.

o osvajaču brončane medalje s lanjskih Olimpijskih igara u Sidneyu. Onda je svoj interes pronašla konkurentna kuća, Uniqua, koja mu je ponudila sponzorski ugovor. Tako je Boraska jedini nacionalni veslač koji zarađuje više od 1400 kuna na mjesec, koliko iznosi splitska gradska stipe-ndija, ili otprilike tri puta više. Koliko dostavlja Zagreb.

«Da nije bilotog sponzorstva, vjerojatno bi se ostavio veslanja», kaže Boraska «Sad se nadam da će se ljudi iz Saveza angažirati i običi one za koje se zna da

Kako je Grahm prognozirao nastup osmeraca u

Luzernu

Uzbuđenja su prošla, velika veslačka pozornica u Luzernu je zatvorena, ovogodišnje svjetsko prvenstvo odlazi u povijest, a svi već razmišljaju o idućem, pa opet idućem svjetskom i jasno o olimpijskim igrama u Ateni.

Međutim prije Luzerna, Nijemci su dali prognostička razmišljanja, što se dogoditi ili bi se moglo dogoditi u Luzernu. Tko će biti ovogodišnji svjetski prvak. Na temelju analiza regata svjetskog kupa zaključili su da favorita nema. Zašto? Isključujući prvu regatu svjetskog kupa u Princetonu (95 % čamaca u svim disciplinama bili su Amerikanci), u Sevilli su pobijedili Rumunji, u Beču Britanci a u Muenchenu Hrvati. Uspjeh Hrvata u Muenchenu i drugo mjesto u Sevilli, zaključuje trener njemačkog osmerca, Dieter Grahm, pretpostavka je lagane prednosti hrvatskog osmerca, odnosno atleta sa BALKANA. Ovo Balkan naglasili smo s velikim slovima iz razloga, da kada se naši treneri sretnu na regatama u inozemstvu, upozore Dietera Grahma da je Hrvatska na Balkanu toliko koliko i Njemačka u Skandinaviji. Osim toga tvrdi da je naša posada iz Sidneya ostala neizmjenjena a mi svi znamo da umjesto bolesnih Francetića i Frankovića ušli su u osmerac Damir Vučićić i Oliver Martinov pa čak i mladi Petar Lovrić. Zlatni olimpijski britanski osmerac «izgubio» je trojicu zlatnih veslača od Sidneya. Njihov trener čuveni Juergen Grobler (Nijemac na «radu» u Britaniji) tvrdi da će se boriti za medalju usprkos tom problemu a u to vjeruje i trener njemačkog osmerca.

Amerikanci, trostruki svjetski pobjednici? Čuveni njihov trener Mike Teti stvara novu posadu za uspjeh i vjeruje da će se naći u finalu osmeraca u Luzernu (a koji bi trener rekao ili priznao javnosti obratno, jer na taj način potvrdio bi sumnju u posadu koju stvara). Međutim trn koji mu se duboko «zario» u leđa, osvajanjem ponižavajućeg petog mjesta u Sidneyu, vidi se da ga strašno boli. Činjenica je da u posadi se nalaze trostruki svjetski prvak Mike Wherley, dvostruki Brian Volpenhein, ranije «jednostruki» svjetski Gerret Klugh, Eric Mueller, Jason Read, John Watling, Jason Flickinger, Ryan Torgerson i vrlo poznati iskusi kormilar Nick Anderson. Nabrajajući ih poimence vidljivo je da je njemački trener «zaslijepjen» njihovim dotadašnjim uspjesima, i očekuje da ako Amerikanima «sjedne» mogli bi učiniti svašta, jer jednostavno se žele iskupitiza Sidney.

O svojem njemačkom osmercu Grahm kaže slijedeće: Ovi mladići koji su se našli u osmercu na čelu s legendarnim kormilom Peterom Thiedem jurišat će sigurno na medalju. Jer treći u Sevilli, drugi u Muenchenu uz posljednje pripreme pred svjetsko prvenstvo u Luzernu ukazuju, da je ta momčad sposobna za sve. Slaba im je točka, to otvoreno priznaje, prvih tisuću metara. Iako smo radili, kaže dalje, vrlo intenzivno upravo na tim dionicama, i ako ćemo uspjeti savladati naučeno sve je moguće, pa čak i do zlatne. Međutim naglašuje, da je najveći dio posade izašao iz posade osmeraca na prošlom i pretprošlom Nations Cupu, gdje su briljirali.

Zanimljivo je, da njemački trener uopće ne spominje Kanadane ili Nizozemce, Ruse ili Australce barem reda radi. I onda najveće iznenađenje! Ovogodišnje svjetske prvake Rumunje nije uopće ni predviđao za medalju. Zašto je na njih zaboravio neznamo. I tako je razmišljanje njemačkog trenera Dietera Grahma o mogućim osvajačima zlatne, i td, završeno.

Međutim zanimljivo je nešto u tim komentarima, što je potrebno posebno naglasiti. Njemački trener kroz ovakav način razmišljanja i izjašnjavanja ukazuje svoju, neku vrstu manje vrijednosti prema kolegama «čuvenim» trenerima Mike Tetiju

Komentar : Rudolf Starić

iz USA ili Juergen Grobleru iz Velike Britanije. Proizlazi da su njihovi neuspjesi (Tetijevi na olimpijskim igrama) a Groblerovi tijekom ovogodišnjeg svjetskog kupa više slučajni nego stvarni. Na svjeskom prvenstvu u Luzernu oni bi mogli pokazati s svojim posadama svoju već poslovično legendarnu prestižnost (ni «broja» se ne zna koliko su Ameri i Britanci osvojili svjetskih i olimpijskih medalja).

Međutim slušajući i razgovarajući s našim trenerima Nikolom Bralićem, Igor Čulinom, sadašnjim direktorom reprezentacije kao i trenerom Srećkom Šukom, ranijim direktorom reprezentacije zaključio sam da oni vrlo objektivno ocjenjuju tko je tko u svjetskom veslanju u osmercima. Osim svih ovih nabrojanih reprezentacija oni su vidjeli najveću opasnost u Rumunjima što se kasnije i obistinilo. To samo potvrđuje, da svjetska razvikanost jednog Mike Tetija ili Juergena Groblera relativna je. Odkuda taj zaključak? Pa stavimo činjenice obratno... Dajte jednom Šuku, Braliću ili Čulinu britanske, američke ili njemačke veslače osmerca u «šake», kakve bi oni s njima uspjehe postigli? Neka mi oprostite naši veslači iz osmerca, ali smo svi svjesni činjenice da Amerikanci, Britanci ili Nijemci imaju veslačku bazu barem trostruko širu, što znači imaju barem tri Čuljka, Martinova, Boraske, Vučićića, Vujevića, Petriška, braće Skelina, Smoljanovića, Francetića, Frankovića, Lovrića, Marića, Ruševa, Dragičevića i Bajla na raspolaganju. A što oni nisu postigli uspjehe krivica leži u trenerima a ne veslačima. Radi toga uspjeh hrvatskog osmerca je još briljantniji kao i trenera koji su ih vodili tijekom ove dvije godine. Iz toga proizlazi da naše trenere koje smo spomenuli možemo staviti u vrhunske svjetske trenere, čega mnogi od nas nismo ni svjesni te činjenice.

Jer pogledajmo na primjer s kojim veslačima su Nijemci ove godine osvojili treće mjesto na svjetskom prvenstvu u osmercu, odnosno brončanu medalju u Luzernu:

- Sebastian Schulte	1978.	196 cm	90 kg
- Thorsten Engelman	1981.	198 cm	97 kg
- Johanness Doberschütz	1980.	205 cm	104,5kg
- Stephan Koltzk	1978.	196 cm	101 kg
- Joerg Diessner	1977.	195 cm	92 kg
- Enrico Schnabel	1974.	196 cm	97 kg
- Ulf Siemes	1978.	201 cm	98 kg
- Michael Ruhe	1980.	200 cm	88 kg
- Peter Thiede	1968.	167 cm	55 kg

Njihovi uspjesi na svjetskim prvenstvima (osim na olimpijskim igrama u Sidneyu) a kod mladih na Nations Cupu svaki poznavatelj veslanja cijeni s poštovanjem.

Dio brončanog njemačkog osmerca.

SVASTA SE DOGAĐA U POSLJEDNJIH MJESEC DANA U NAŠEM VESLANJU

VESLAČKA ŠKOLA «ZLATKO CELENT»

Kada ulazite u Gusarev dom prema veslaoni ili teretani na zidu veliki naslov koji podsjeća na jednog od naših najboljih veslača ali i veslačkog djelatnika. Iznikavši kao Gusarevo «dite», posvetio je cijeli ži vot veslanju i Gusaru. Neiscrpane energije toliko jednostavan čovjek. I dok će biti Gusara, sve generacije učit će veslanje upravo ovdje, trajno se sjećajući na ovog gusarevog i hrvatskog veslačkog velikana.

ŠKOLA VESLANJA ZLATKO CELENT

ONI SU SE ORGANIZIRALI I DOČEKALI NAŠE SREBRNE NA PLESU

Kad se postigne veliki uspjeh, osim što se novine raspricuju od Poncija do Pilata, mnogi iskreni prijatelji organiziraju se i žele dočekati svoje miljenike, ovaj puta naš srebrni osmerac iz Luzerna. Ovaj puta «štimung» je učinio veslački klub «Zagreb». Jer bilo je transparenta, zastava, truba, vikanja, skandiranja, skakanja i ostalog. Čak je i legenda zagrebačkog veslanja, 70 godišnji Mirko Štagljar našao se u majici File s organizatorima Hrvojem Marijanom Božičevićem i Milanom Ljubičićem.

POŽELJELI SMO MU SVE NAJBOLJE U SEATTLEU

I tako ove godine već drugi puta spominjemo Seattle, gdje se nalazi jedno od najboljih američkih sveučilišta. Prvi puta smo ga spomenuli prigodan nastupa našeg osmerca na Widemare Cupu ove godine u travnju a sada? Tamo odlazi jedan od najboljih uopće hrvatskih juniora inositelj srebrne i zlatne svjetaske medalje, Ante Kušurin. A što će drugo nego studirati ali i veslati. Njegov klub održao je oproštajnu večer a nekoliko iskrenih iz srca rečenih riječi izrekao je predsjednik kluba Krunoslav Prentašić

KAD SE TAJNICI I NOVINARI UDRUŽE, BOLJE DA VAS NEMA

Što rade ova dvojica, urednik «Veslanja», Rudolf Starić i tajnik ZVS-a, Zdravko Gajšak? Odmaraju se od infarkt trke četverca s kormilarom u Luzernu. Uhvatio ih je u razgovoru Zoran Emeršić.

NAJSRETNJI ČOVJEK NA SVIJETU

Bio je Srdan Vranković – Zuzo, trener kadeta i mladih juniora u Gusara. Prvo skinuo je konačno gips s ruke (Zuzo nije više za tebe balun, prošla su ta vremena) i osjeća se zdrav. Drugi i najvažniji razlog je, što mu je osobno došao u njegov Gusar ovogodišnji wimbeldonski pobjednik, glavom i petom Goran Ivanišević, potvrđivši svoju nakanu da Gusaru pokloni tri školska skifa. Zamislite, tako će tri djeteta više moći trenirati veslanje. Ima Goran sluha i zna cijeniti kako sportove tako i ljude.

TKO SE JOŠ NJIH BOJI?

Da pomalo čudno, ali sada treniraju njih dvojica dvjac bez kormilara. Najavili smo ih u prošlom broju a sada to potvrđujemo i fotografijom. I dok je Igor Francetić do jučer veslao s Krešimirom Čulikom a Ninoslav Saraga s Oliverom Martinovom, ovogodišnji rekovalescenti našli su se na jarunu i uporno treniraju. Tko se još njih boji? Pa imslimo, da nisu baš mačji kašalj i ako se nađu, mogli bi mnogima skinuti «skalp». Ipak nije bitno ovog trenutka nadmetanje i traženje protivnika, nego je bitno što se oni pripremaju već sada za narednu sezonu. Dakle direktore reprezentacije, računaj na nas, jer još nismo otpisanu...

Ponešto iz Villacha

Opće poznata rujanska regata u Villachu privukla je i ove godine mnogo veslača. Nastupila je cijela srednja Europa i to Italija, Austrija, Mađarska, Njemačka, Slovenija, Hrvatska, Češka i Slovačka. Od naših nastupilo su jedino Riječani i Kaštelani i Splitski (Mornar) kao i veterani iz Zagreba. Kažu svi da su se dobro sprovodi, da je bilo kiše ali i sunca. Međutim začuđuje, da zagrebački klubovi nisu organizirali odlazak svojih veslača u Villach. Isto tako začuđuje, da kad smo tražili rezultate postignute u Villachu, nikako da dodemo do njih. Zato nam je jedino preostalo da zabilježimo taj događaj.

Korana zastala na granici

Da i Karlovčani su trebali nastupiti u Villachu. Trebali su nastupiti oni, koji su stvarno zaslužili. Međutim zastali su na granici i dalje niti makac. Razlog je ATA kartet za čamce, koji je bio neispravno ispunjen. I tako su slovenski carinici glumeći strogoću (još malo pa će se naći u Euroskoj uniji) zapapirili Karlovčanima. Stvarno, da se vozi šleper banana ili šleper oružja zbog neuređenih papira bilo bi razumljivo, ali onemogućiti sportaše! To je samo slično Slovencima.

Uškoro i Gajšak

Doznali smo da se Gusar užurbano priprema za kupnju 2 giga. To znači da tijekom narednih godina ozbiljno računaju proširiti školu veslanja.

Mladen u Villachu

Predsjednik sudačke komisije Hrvatskog veslačkog saveza a istovremeno ima i licencu međunarodnog suca, Mladen Mihovilić sudio je na međunarodnoj regati u Villachu. Dakle još jedno priznanje našoj sudačkoj organizaciji.

Trenerske promjene

Od polovice rujna Zdravko Gajšak inače dugogodišnji trener Mladosti (preko 20 godina trenerskog staža) više neće trenirati juniore. Na njegovom mjestu zamijenio ga je prof. Darko Mikšić, dugogodišnji član Mladosti i još uvijek aktivni veteran. Darko Mikšić je i član tehničke komisije HAVK Mladosti. Inače dosadašnji najveći uspjeh Zdravka Gajšak u trenerskoj karijeri je osvajanje s svojim juniorima dvije brončane medalje na SJPu Hasewinkelu i Zagrebu.

Jedino Mornar i Gusar

Da, koliko smo vidjeli veslački klubovi Mornar i Gusar iz Splita bili su jedini koji su poslali telegram čestitke VK Trešnjevci. Razlog je, čestitanje njihovom veslaču Anti Kušurinu za osvojenu zlatnu medalju zajedno s Frane Niseteom iz zadraskog Jadrana u dublu na svjetskom juniorskom prvenstvu u Duisburgu. Nadamo se da je poneki telegram upućen i u Zadar.

I u Croatiji nema mira

Upravni odbor VK Croatije raspravljao je o trenerima s obzirom na zaključak da ovaj klub nema zadovoljavajući broj veslača u svim kategorijama. Tako se raspravljalo o glavnom treneru prof. Srećku Šuku kao i Anti Dragoviću, te mogućnosti promjene glavnog trenera. Isto tako doznali smo da trener mladih juniora Renato Tripalo, nakon Hrvoja Marića neće više trenirati ovu kategoriju veslača, jer je odlučio završiti svoj treninge s njima s 1. listopada.

Tko je Željko Cipčić?

Željko Cipčić nekadašnji aktivni veslač karlovačke Korane, a sada uposlen u Zagrebu kao viši fizioterapeut već dvije godine aktivno je rješavao sve mišićne tegobe zlatnog Ante Kušurina i sigurno pripomogao u svojoj domeni posla, da Kušurin osvoji srebrnu i zlatnu medalju na svjetskim prvenstvima u Zagrebu i Duisburgu.

Francetić pred mogućom disciplinskom kaznom

Kako Igor Francetić nije nastupio na ovogodišnjem prvenstvu Hrvatske klub je pokrenuo pitanje njegovog kažnjavanja. Osim toga istovremeno mu je uskratilo olimpijsku stipendiju koju dobiva kao reprezentativac. Međutim svaka strana ima svoje viđenje ovog slučaja, te će morati disciplinska komisija VK Croatije dobro odvagati, tko je pogrešio, oni koji su pokrenuli postupak ili Francetić koji je ovdje «optužen».

Nikša Brašković bez brkova

Član Gusara ali istovremeno i veslački djelatnik koji je prevozi i čamce kako za Gusar tako i za reprezentaciju na regate okladio se, da ako naši pobjede u Muechenu (osmerac) obrijat će brkove. Na njegovu žalost a na veselje srebrnog osmerca iz Luzernea mora je obrijati brkove.

Udarana vijest na HTV-u

Konačno da su i veslači došli na svoje a također i ljubitelji veslanja. Kada je naš osmerac osvojio srebrnu medalju u Luzernu i s time opravdao svoju brončanu s olimpijskih igara u Sidneyu a isto tako razuvjerio i nevjernu TOME. Hrvatska televizija je stavila tog dana 25.8. u nedjelju kao udarnu vijest na centralnom dnevniku dana. To je prvi puta da se ovako nešto dogodilo televiziji i ocjenila, da je ovakav sportski događaj bitniji za naciju nego politički i društveni događaji.

Samo jedan dres?

U razgovoru s Romanom Bajlom trenerom četverca s kormilarom koji je nastupio nastupio u Luzernu i nesretno izgubio brončanu medalju za 17 stotinki sekunde doznali smo, da su dobili za ovaj nastup slovom i

brojkom jednu jedinu reprezentativnu trenirku a posada ima 4 veslača i kormilara!

Mario Vekić u Trešnjevci

Kako će od ove jeseni Mario Vekić nositelj srebrne medalje u dublu s prošlogodišnjeg svjetskog prvenstva u Zagrebu studirati u Zagrebu odlučio je nastaviti svoju karijeru u Trešnjevci, klubu iz kojeg je ponikao i njegov kolega Ante Kušurin. U međuvremenu su njih dvojica prije odlaska Kušurina u Ameriku trenirali zajedno nekoliko puta na Jarunu i bili su pre zadovoljni, rekavši da odlično osjećaju čamac iako nisu zajedno veslali više od godinu dana.

Račan je obećao

Predsjednik vlade Ivica Račan obećao je Gusaru da prigodom posjete Splitu obvezno će posjetiti Gusarev veslački dom. Obećanje je i izvršio ali kad je vidio pod kakvim uvjetima radi ovaj klub, kakvu je stanje doma koji se tek nedavno počeo popravljati nakon njegovog rušenja 1993. godine, ostao je iznenađen tom nebrigom grada Splita.

Prema svojim ovlastima obećao je, da će od vlade zatražiti da se pomogne Gfusu barem u nabavi čamaca. Tako će Gusar prema njegovom obećanju dobiti dva nova školska skifa.

Rebić nije više u Mladosti

Svojevremeno odličan i perspektivni veslač zagrebačke Mladosti, Ivan Rebić, odlukom disciplinske komisije i Upravnog odbora kluba, odstranjen je iz redova Mladosti. Mnogi se još sjećaju njegovih uspjeha a najveći je bio osvajanje brončane medalje u dvojcu bez kormilara s Damirom Rubčićem na svjetskom prvenstvu u Hazewinkelu. Razlog svojevremenog udaljenja iz kluba i veslačkog pogona na Jarunu je uzimanje određenih materijalnih dobara u hotelu u Pieldelcu, tijekom ovogodišnjeg nastupa naše reprezentacije. Kako se nije pridržavao vremenske kazne od 6 mjeseci nego je i dalje nastavio dolaziti u klub i Jarun stvarajući poteškoće veslačima i trenerima, definitivno je odlučeno da on više nije član HAVK Mladosti.

Nasi reprezentativci mogu mirnije spavati

Osvajajući srebrnu medalju na svjetskom prvenstvu u Luzernu osmerac je kao četverac s kormilarom (4.mjesto) osigurao odgovarajuću visinu stipendija od strane Hrvatskog olimpijskog odbora. To je izjavio tajnik HOO-a Andrija Mijačica pred neki dan u Večernjem listu. Dakle naši

reprezentativci mogu bezbrižnije trenirati za iduću sezonu.

Od kuda su članovi našeg srebrnog osmerca?

Kada se osvoji neka medalja onda svi svojataju njegove dobitnike. To su djeca ili dica našeg kluba. Oni su učinili prve zaveslaje u našoj veslaoni itd. Na kraju to «svojetanje» pređe u grotesku te se zbog neumjerenih izjava događaju i napetosti između klubova i pojedinaca. Poznato je da članovi našeg osmerca su iz Splita, Zagreba i Zadra. Dakle došli su iz tih sredina, našli se na okupu i počeli osvajati svjetske medalje. I kako to već biva potrudili smo se doznati odkuda je svaki pojedinac. Što se našao kasnije u nekom klubu nije on kriv nego njegovi roditelji ili preci, koji su trbuhom za kruhom došli u taj grad. I tako imamo slijedeće: Igor Boraska je po didi porijeklom iz Molfanconea, Martinov je iz Kukulje s otoka Ugljana a njegovi su stigli ovdje iz Bugarske, braća Skelin su iz Dalmatinske zagore od Drniša, Čuljak je porijeklom iz hercegovine, Smoljanović je po ocu iz Blata na Cetini a majka iz blizine Slavonskog broda, Vučićić je iz Solina a porijeklom s Hvara, Vujević je iz Bibinja pokraj Zadra a Petriško iz Hrvatskog zagorja. Dakle ako neko nekoga treba «svojetati», što ćemo sada?

Kombi je potreban

Zagrebački veslački savez konačno je nabavio kombi. Međutim bilo ga je potrebno urediti. Tako je i učinjeno, nanovo je obojen i sad je pred registracijom. Moći će ga koristiti svaki klub zagrebačkog saveza za odlazak na pripreme, regta odnosno natjecanja već usjoro.

Seminar na Jelsi

Kako smo doznali ove jeseni trebao bi se održati trenerski seminar na Jelsi u organizaciji HVS i Veslačkog saveza Dalmacije. No konačno, da se nešto pokrene i za trenere što je bilo nužno potrebno. Jer kao da smo zaboravili da se na svakom seminaru uvijek nešto može doznati, izmijeniti iskustva. A konačno mladi treneri mogu mnogo doznati iz iskustva starijih trenera.

Treneri se zavesljaju

VK Zagreb je konačno pred završetkom jedne od najljepših veslačkih teretan u Hrvatskoj. Grad zagreb odborio je odgovarajuća sredstva za njezino završavanje. U veslačkom klubu Zagreb ocjenjuj da će svečano otvorenje ovog objekta uslijediti krajem studenog ove godine. Ovu optimistički izjavu dao nam je predsjednik kluba Milan Ljubičić, glavni pokretač preuređenja kluba

EURO MASTERS REGATA 2001

OLIMPIJSKA STAZA MUENCHEN

29. LIPNJA – 1. SRPANJ 2001.

S zakašnjenjem od preko tri mjeseca obavješćujemo čestito čitateljstvo da su naši veterani nastupili na Euro Masters regati koja se održava svake četvrte godine u drugom dijelu Europe. Ovaj puta veslače veterane ugostio je Muenchen a natjecanje se održalo na olimpijskoj regatnoj stazi. Kako su naši veterani inače vrlo skromna bića a veslanje vole još od mladenačkih dana, jer inače ne bi veslali nakon aktivnog «služenja» za sebe i klubske boje, čekao sam dosta dugo dok sam dobio rezultate s ovog najvećeg veteranskog natjecanja u Europi. Poslije toga opet sam čekao izvjesno vrijeme fotografije. I jasno, kad je sve sakupljeno krenuli smo u objavljivanje. Jer zamislite to ne objaviti, znači da ih mrzite, ne volite, ne želite pisati o njima a oni treniraju, natječu se i donose medalje i pokale Hrvatsku i sebe.

I tako je jedna «satnija» veterana otišla za Muenchen. Našli su se ovdje Velalučani, koji su prošle godine «premostili» Jadran kajičem, uporni Kuran, posljednji Mohikanac Neretvan-skog Gusara, Boroša najstariji među mladim veteranima, zatim uvijek buntovni Grzunov, zatim po jedan vod Mladosti od Radonića, Mikšića, Križeka, Agejeva, Danona iz Trešnje, braće Čabo-Grubišići i Cetinić iz Jaruna. Kako su veslali? Pa bili su pomalo razočarani postignutim. Samo neke brončane, poneka srebrna i samo tri zlatne medalje. Znači oni su naučeni donijeti po kilu dvije zlata a ovaj puta bilo je malo «šturo». A nekoliko trka izgubili su stvarno nesretno.

Natjecali su se i u kombinacijama s Amerima, Nijemcima i Austrijancima. Križek i Mikšić nastupili su čak u osmercu s Amerima ali mi ga nismo mogli postaviti. Slovincima je to uspjelo. Šteta što su splitski veterani zaboravili veslati. Da se stvorila neka kombinacija s njima i Riječanima sijevale bi munje na olimpijskoj stazi.

Inače u ta tri dana nastupilo je preko 1500 veterana a nije se natjecalo samo noću. Onda se malo i veselilo. Na Mastersu su nastupili Nijemci, Hrvati, Englezi, Česi, Nizozemci, Austrijanci, danci, Švicarci, Slovinci, Mađari, Rusi, Poljaci, Francuzi, Talijani, Turci, Litvanci a iz prekomorja (ne Prekomurja u Sloveniji) Ameri i Kanadani. Nadamo da ste zadovoljni našim sažetim izvješćem.

PREGLED POSTIGNUTIH REZULTATA:

2 – V, 1000 m, kategorija A

1. Njemačka	Birger Lubbert, Kjeli Lubbert	3.24.80
2. Njemačka	Ulf Reinke, Detlef Drewas	3.30.69
3. HRVATSKA	Boris Martin, Darko Mikšić (oba Vuk)	3.41.33

4 – V, 1000 m, kategorija B

1. Rusija	Astakov, Lek, Roškov, Verguiles	3.09.74
2. Njemačka	Rapp, Grubešić, Gutbrod, Mogle	3.13.23
3. HRVATSKA	Vanja Agejev, Martin Boris, Radovan Radonić, Darko Mikšić (Vuk/Mla)	3.15.05
4. Njemačka	Kawalle, Doring, Tabbert, Kawalle	3.15.81
5. Njemačka	Hoeltzbein, Creutzburg, Lowa, Ehricke	3.18.16
6. Austrija	Pasecky, Kral, Mosek, Dreihhaar	3.21.16

1 x V, 1000 m, kategorija E

1. Njemačka	Lothar Piel	3.53.46
2. HRVATSKA	Rikardo Grzunov (Jarun)	4.01.27
3. Nizozemska	Vinfred Haase	4.05.28
4. Njemačka	Bernd Schmidt	4.12.71
5. Danska	Mogens Pedersen	4.24.74
6. Nizozemska	Diego Rodrigues Lopes	4.49.04

1 x V, 1000 m, kategorija C

1. HRVATSKA	Mladen Kuran (Nertv. Gusar)	3.47.87
2. Njemačka	Lukacz Ostrowski	3.50.45
3. Njemačka	Wolfgang Bernd	3.58.45
4. Njemačka	Jurgen Alex	4.02.64

4 – V, 1000 m, kategorija D

1. Nizozemska	Maan, Hoore, Dewwerd, Schelven	3.24.24
2. Litva	Leknicaks, Bakas, Bogdonavicius, Rascius	3.26.34
3. USA/HRV	Petter Rasmussen, Christian Tesarik, Darko Mikšić, Vlado Križek	3.26.85
4. Njemačka	Plitzner, Haas, Leudesdorff, Schulze	3.31.66
5. Njemačka	Wolff, Hermann, Laak, Schreiber	3.32.55

1 x V, 1000 m, kategorija A

1. Njemačka	Gerd Luetzner	3.49.21
2. Njemačka	Jurgen Schwab	3.55.19
3. HRVATSKA	Mladen Kuran (Neretv. Gusar)	4.02.55
4. Poljska	Janusz Slowik	4.04.29
5. Italija	Franco Valisa	4.08.21
6. Nizozemska	Sonder Verheugd	4.15.50

2 – V, 1000 m, kategorija C

1. HRVATSKA	Darko Mikšić, Vlado Križek (Mladost)	3.44.78
2. Mađ/Njem	Janos Sztarczevics, Robert Oelschleger	3.49.65
3. Britanija	Ed House, Mike Rigby	3.53.23
4. Njemačka	Christian Bollwein	3.53.84

1 x V, 1000 m, kategorija D

1. Njemačka	Michael Horn	3.54.77
2. HRVATSKA	Rikardo Grzunov	3.54.85
3. Njemačka	Juergen Hitschke	4.02.73
4. Njemačka	Reinhard Soika	4.04.60
5. Nizozemska	Winfred Haase	4.05.54
6. Njemačka	Wolfgang Becker	4.32.76

8 + V, 1000 m, kategorija E

1. NJEM/HRV	Seeböhm, Lichtenberg, Rasmussen, Schultz, Loe be, Schilling, Tesarik, Vlado Križek, Darko Mikšić (Mladost)	3.09.99
-------------	--	---------

2. Mađarska		3.11.34
3. Nizozemska		3.12.28
4. Njemačka		3.22.02
5. Njemačka		3.22.68

2 – V, 1000 m, kategorija B

1. HRVATSKA	Boris Martin, Darko Mikić (Vukovar)	3.29.91
2. Njemačka	Drewas, Reinke	3.30.66
3. Njemačka	Weitzel, Beatrix	3.42.92

4 x V, 1000 m, kategorija B

1. Njemačka	Zehrfeld, Kohrs, Mehl, Eisenkramer	3.08.66
2. Njemačka	Heidelberger, Lingener, Schulze, Ellinghaus	3.13.09
3. HRVATSKA	Anito Šeparović, Nikša Prizmić, Tino Dragojević, Tonči Gugić (Ošjak)	3.13.15
4. Austrija	Zillner, Kreuzer, Lemp, Mueller	3.13.21
5. Češka	Minarik, Bures, Bures, Bures	3.14.27
6. Njemačka	Fischer, Reiber, Weis, Jancke	3.21.37

4 + V, 1000 m, kategorija D

1. Litva		3.30.51
2. Njemačka		3.33.18
3. USA/HRV	Rasmussen, Schiltz, Tesarik, Vlado Križek, Darko Mikšić (oba Mladost)	3.34.39
4. Njemačka		3.38.54
5. Njemačka		3.58.03

4 + V, 1000m, kategorija B

1. Njemačka		3.22.79
2. Njemačka		3.24.51
3. HRVATSKA	Vanja Agejev, Darko Mikšić, Radovan Radonić (svi Mladost), Boris Martin (Vukovar)	3.25.89

4. Njemačka		3.26.86
5. Njemačka		3.26.90
6. Rusija		3.27.29

4 – V, 1000 m, kategorija C

1. Rusija		3.22.01
2. Njemačka		3.22.84
3. Austrija		3.24.49
4. Njemačka		3.29.57
5. HRVATSKA	Vladimir Danon, Boris Cetinić, Srećko i Ante Grubišić-Čabo (Jarun)	3.35.33

1 x V, 1000 m, kategorija B

1. Njemačka	Gerd Luetzner	3.48.70
2. HRVATSKA	Mladen Kuran (Neretv. Gusar)	3.57.93
3. Njemačka	Juergen Alex	3.59.82

4 x V, 1000 m, kategorija F

1. Austrija		3.27.66
2. Nizozemska		3.28.12
3. NJEM/HRV	Scheller, Hild, Julijo Boroša, Rikardo Grzunov	3.28.98
4. Njemačka		3.37.80
5. Mađarska		3.39.16
6. Njemačka		3.44.53

CRTICE IZ VESLAČKE POVIJESTI, CRTICE IZ VESLAČKE POVIJESTI, CRTICE IZ V

Od ovog događaja kojeg ćemo iznijeti prošlo je više od četrdesetak godina a odnosi se na prvenstvo Hrvatske koje je održano 8. i 9. srpnja 1960. godine u Šibeniku. Godinu dana ranije održano je vjerojatno prvo i posljednje prvenstvo Hrvatske na jezeru Kozjak u srcu Nacionalnog parka Plitvička jezera. Ekipni pobjednik tada je bila zagrebačka Mladost. Tom prilikom dobiven je prelazni pehar trofej «Plitvice». Jasno postavilo se pitanje kako se približavalo prvenstvo Hrvatske, tko će ga osvojiti naredne godine. I došao je Šibenik, godinu dana kasnije. Prvi dan natjecanja bilo je vrlo vjetrovito i kišovito. Tek naredni dan vrijeme se smirilo. Bilo je sunčano s neznatnim vjetrov koji je minimalno smetao veslačima. S ogromnim zanimanjem na cilju u Šibeniku okupilo se nepregledno mnoštvo građana, koji su s zadovoljstvom pratili uspjele nastupe svojih ljubimaca. Trebala je samo pobjeda u osmercu i Krka bi postala momčadski prvak Hrvatske u veslanju.

U skifu seniori premoćno i uvjerljivo pobijedio je legenda hrvatskog veslanja Perica Vlašić. Bio je to njegov posljednji nastup. Medalju je osvojio za svoj Ošjak. U dublu prvo mjesto osvojili su Julije Boroša (jedini učesnik iz 1960., koji idanas nastupa za veterane) i Vladimir Stazić iz zagrebačke Save (danas Trešnjevka). U dvojcu bez sigurni pobjednici bili su Antun Ivanković i Nikola Čupin, dva mjeseca kasnije finalisti olimpijskih igara u Rimu u istoj disciplini. A tko je bio pobjednik ostalih disciplina? KRKA i to u dvojcu s kormilarom, četvercu sa i bez kormilara kao i osmercu.

Krka je postala ekipni pobjednik za seniore i podmladak, jer ono što su izgubili bodove u disciplinama kod podmlatka nadoknadili su drugi dan seniori. Ovom neočekivanom uspjehu Šibenčani imaju zahvaliti, slobodno se može reći, svega dvojici svojih izvrsnih veslača seniora Škarici i Vrčiću. Ova dva olimpijska kandidata, čija je specijalnost dvojac s kormilarom, jutros su čak tri puta oblačili znojne majice i svaki puta primili lovor vijenac pobjednika. Tako je doslovce pisalo u novinama. U Vjesniku od 10. srpnja pojavio se slijedeći naslov:

XIII PRVENSTVO HRVATSKE

Vanredni uspjeh «Krkaša»

S veslačima, koji su uzastopce nekoliko puta veslali, oni su osvojili seniorski osmerac i nagradu «Plitvice», ispred Mladosti

Kako je to opisao Mladen Justinijanović, bivši veslač i dopisnik Vjesnika iz Šibenika: Podhvat «Krkaša» u osmercu vrijedan je osobite pohvale. Nakon jučerašnje lijepe vožnje osmerca «Mladosti» (prvo mjesto za podmladak) nitko nije očekivao da će improvizirani osmerac «Krke» sastavljen već od opisane kombinacije četverca s kormilarom, tri veslača podmlatka i jednog veslača, koji ove godine nije uopće trenirao (!) uspjeti tako lako poraziti «Mladost». Ova mlada momčad izgleda da je časovito i fizički i psihički iscrpljena. Današnja utrka pokazala je najbolje, da se od veslačkog podmlatka ne može za godinu dana stvoriti klasna momčad za seniore.

Paško Škarica nastupio je i pobijedio u 2+, 4-, 4+ i 8+. S time se rijetko tko Mogao pohvaliti.

Nažalost pišući o uspjehu Krkinog seniorskog osmerca a time i sveukupnu ekipnu pobjedu, Mladen Justinijanović nije znao ono što nam je Paško Škarica jedan od sudionika tih događaja ispričao 41 godinu kasnije, na ovogodišnjem Otvorenom prvenstvu Zagreba krajem travnja.

- Znaš, neke istine trebaju izaći na vidjelo pa makar toliko godina kasnije. Željeli smo postati momčadski pobjednici Hrvatske pod bilo koju cijenu a pogotovo smo željeli pobijediti u osmercu – rekao mi je tada Paško.

U njihovom osmercu bili su veslači koji nisu smjeli veslati, jer su već imali previše trka tijekom dva dana. Ipak oni su se našli u osmercu ali pod drugim imenima. Nitko od sudaca nije obraćao pažnju na taj «detalj». I kada je osmerac Krke prvi prošao kroz cilj nastala je opća euforija. Svi su poskakali iz čamca od veselja. Oni pod tuđim imenima odplivali su do obale a oni s službenim imenima doplivali su do osmerca. U tom općem metežu to nitko nije primjetio. I tako je «Krka» postala ekipni prvak Hrvatske preuzevši prelazni trofej «Plitvice».

A tko je tada veslao u osmercu Krke i osmercu Mladosti?

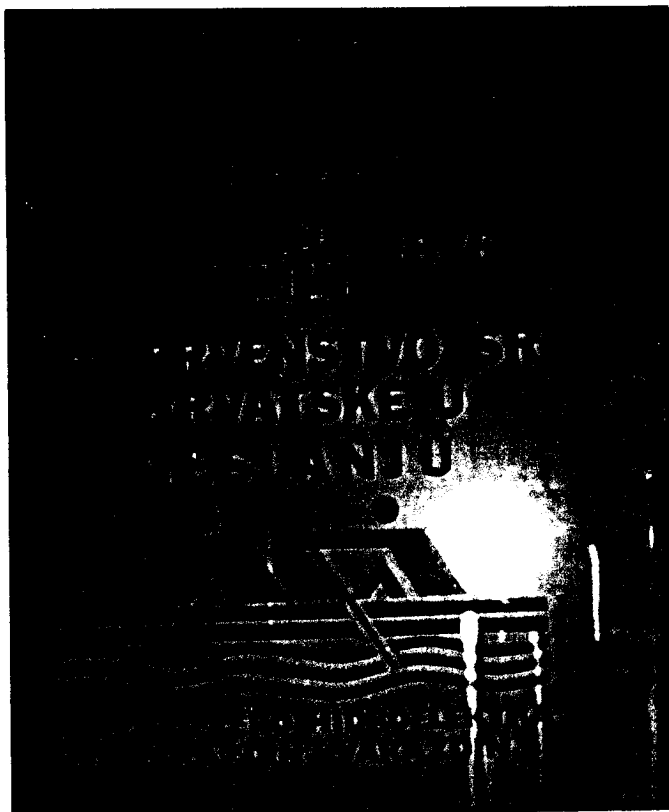
Krka: Ante Vrčić, Paško Škarica, Pere Blažević, Predrag Gojanović, Neven Guberina, Ratko Lambaša, Živko Bujas i kormilar Josip Bujas.

Mladost: Đuro Mihelčić, Dražen Ugarković, Ivo Marović, Ivo Celio-Cega, Zdravko Anzulović, Ivo Starčević, Josip Oštrić, Zvonimir Reberski i kormilar Željko Vizek.

MOMČADSKI POREDAK ZA SENIORE I PODMLADAK (zajedničko bodovanje): 1. Krka 37, 2. Mladost 37, 3. Mornar 25, 4. Sava 24,5, 5. Lokomotiva 21, 6. Gusar 19 it.d.

REZULTATI TRKE OSMERCA: 1. Krka 5.49.0, 2. Mladost 5.52.6, 3. Gusar 6.06.3

Da se ovakve «namjerne» zamjene ne dogode prigodom natjecanja, što su bili mnogi skloni računajući na površnost i neznanje sudaca, FISA je uvela obvezno snimanje svake posade koja će nastupati na svjetskim prvenstvima. Slike se dijele sucima na startu i na cilju, te nakon provjere netko postaje ili ne svjetski prvak. Zato je na manjim natjecanjima bilo moguće izvršiti neprimjetno zamjenu. Međutim ipak začuđuje da suci na tadašnjem prvenstvu Hrvatske nisu uočili ovaj slučaj zamjene veslača.

Najsjevernija točka u Hrvatskoj, gdje je održano prvenstvo Hrvatske je Varaždin. To se dogodilo davne 1976. godine. Dakle danas slavimo 25 godišnjicu. Sigurno da tadašnje veslačko nadmetanje nije bilo slučajno u Varaždinu niti Varaždin nije slučajno izabran. Sigurno, da su tadašnji veslački djelatnici u HVs-u ocijenili, da je krajnje vrijeme širiti veslanje na nove lokacije. Razumljivo da je Varaždin bio idealna lokacija. Nažalost pokušaj je ostao na pokušaju i do danas se ništa nije promijenilo. U posljednjih jedanaestak godina koliko nam je poznato niti jedna delegacija nije krenula u smjeru Varaždina, Velike Gorice, Koprivnice ili Siska. Obratno, veslački djelatnici Dalmacije uporno i s uspjehom stvorili su klubove u Tisnom, Kaštelama, pokušavaju u Vrlici, Omišu....

Nije se ni znalo da se on nalazi u Luezernu na SP. Šutio je sakupljao podatke, bilježio, snimao, uspoređivao. A tko je to? Krešimir Petrović – Kempes najtrofejniji hrvatski trener u juniorima.

Novi zmaj za vuču: HAVK Mladosti. Čak vozi i bez šofera.

Čovjek koji je sakrivao suze od sreće, čekajući strpljivo «srebrne» da dođu do pontona i da im čestita.

Gradonačelnik Bandić gleda brončane na zidu ZVS-a

Srebrni na torti. Uh što su bili slatki i probavljivi.

Agrokor nudi nova radna mjesta za «bow, strokera, sedmicu, šesticu». Javite se dečki u marketing službu

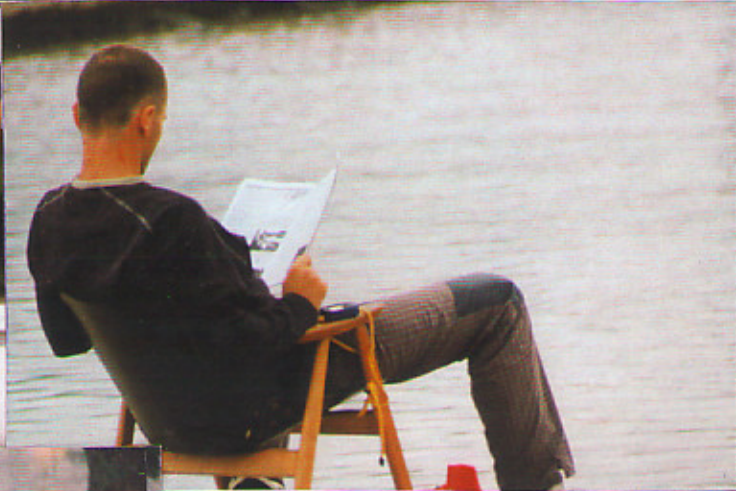
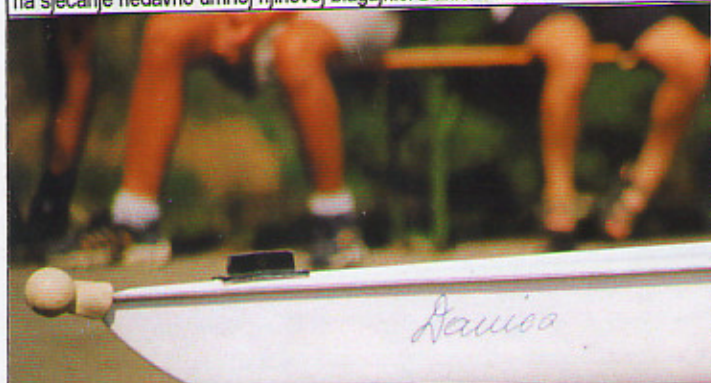

Jedna od najljepših veslaona u Hrvatskoj sigurno je od HVK Mornar.

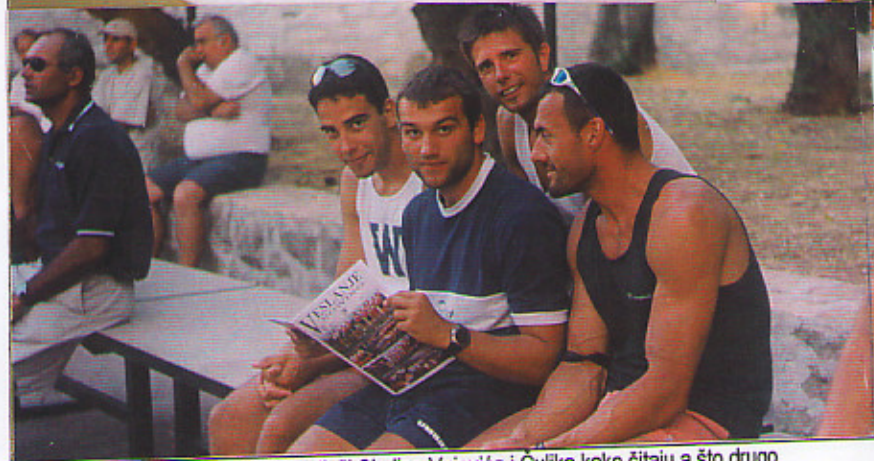

Mornari nakon veslaone na broдове pa put Kaštelanskog zaljeva

Na karlovačkoj regati kršten je čamac skif a prozvan je Danica, na sjećanje nedavno umrloj njihovoj blagajnici Danici Vučinić.

I dok oni «grabe» morem trener Josip-Bepo Brecka čita ne Slobodnu Dalmaciju nego «Veslanje».

Ovo je snimka Mirka Ivančića uhvativši Skeline, Vujovića i Čuljka kako čitaju a što drugo nego svoj list «Veslanje».

A sada malo povijesti. Snimka brončanog dvojca s kormilarom na olimpijskim igrama u Moskvi ; Zlatko Celent, Duško Mrduljaš i Josip Reić (1980.)

Goran Ivanišević, gleda i misli...Lako meni ja rekete u boršu, loptice u džep i gotovo. A kako s brodom i veslima ???